

Година XXVIII
БРОЈ 833.
16. децембар 1967.

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

КАПЕТАН Кејт

ПРУСКИ ИЗАСЛАНИК ТАЈНО СЕ САСТАО С КНЕЗОМ ВОРСТОВИМ У ОДЕСИ...

САМО МИ УЗАЛУД ОДУЗИМАТЕ ВРЕМЕ, КНЕЖЕ! МИРНА КОКОВНА НЕ НАМЕРАВА ДА РАСКИНЕ СВОЈУ ВЕРИДУ И УДА СЕ ЗА ВАС!

ОНА С НЕСТРОПЉЕЊЕМ ОЧЕКУЈЕ ДА СЕ ЊЕН ИЗБРАНИК ВРАТИ СА ДИПЛОМАТСКЕ МИСИЈЕ!

ТАЧНО! А ЗНАТЕ ЛИ КО ЈЕ УДЕСИО ДА ОН БУДЕ ПОСЛАН У ТУ МИСИЈУ?

РЕЦИТЕ МИ СВЕ! МОЖДА ЋЕ ТО ИНТЕРЕСОВАТИ ПРУСКУ ВЛАДУ... А ВАМА ДОНЕТИ КОРИСТ!

МОЈ ЧОВЕК... СТАМПКЕ... ПРАТИ КАПЕТАНА НЕВСКОГ! ДОБИО ЈЕ НАРЕЂЕЊЕ ДА СЕ ГРОФИЦИН ВЕРЕНИК НЕ ВРАТИ!

А СТАМПКЕ УВЕК ИЗВРШАВА НАРЕЂЕЊА!

ОНДА ЋЕТЕ ОПЕТ МОЌИ ДА ОБНОВИТЕ СВОЈЕ ВЕЗЕ С ДЕВОЈКОМ...

А КАО ЊЕН СУПРУГ ИМАЋУ ЗНАТАН УТИЦАЈ НА ДВОРУ... У КОРИСТ ВАШЕ ЗЕМЉЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ У ГИБРАЛТАРУ ЈЕ МЕЏАМА УСИДРЕНА ПЕСМА ВЕТРА ПОСЛЕ ЗАЛУЖЕНОГ ОДМОРА КАПЕТАН КЕЈТ СЕ СПРЕМАЛА НА НОВУ ПЛОВИДБУ И... У НОВЕ АВАНТУРЕ.

КРЕНУЋЕМО ПРЕМА ЦРНОМ МОРУ ЗА ВРЕМЕ НОЈНЕ ПЛИМЕ, СТАМПКЕ! АЛИ, ВАШЕГ КАПЕТАНА НЕВСКОГ ЈОШ НЕМА!

КАЗАО ЈЕ ДА ЋЕ МОЖДА БИТИ СПРЕЧЕН ДА ОТПУТУЈЕ С НАМА, КАПЕТАНЕ.

У ПРИСТАНИШТУ...

ТО ЈЕ ОН! СТАМПКЕ ГА ЈЕ ТАЧНО ОПИСАО!

У ОВОМ БРОЈУ:
ДАМБО И ТИМОТИЈЕ
ГЛАВНИ ЈУНАЦИ НОВОГОДИШЊЕ БАЈКЕ

РОГОВИ И КОПИТА

АНЕГДОТЕ

У совјетском листу „Литературнага газета“ постоји рубрика „Рогови и копита“ — зидне новине Клуба 12 столица — у којој се објављују хумористично-сатиричне вести које су понекад измишљене. Рубрика је, како сте већ можда претпоставили, добила име према истоименој „откупиној“ станици коју су водила деца поручника Шмита — Остап Бендер и Шура Балаганов у роману Иљфа и Петрова — „Златно теле“.

- Да — 10;
- Не, ја нисам јоги — 15;
- 4. Јесте ли у детињству волели да гађате из праћке?
Да — 15,5;
- Не — 0,75;
- 5. Колико пута сте гледали филм „Бал на води“?
Ниједном — 0,1;
- Једном — 2,87;
- 2 и више пута — 4,12;
- 6. Да ли бисте желели да по Екватору пешито обиђете Земљину куглу?
Радо — 40;
- Зашта ме ви сматрате? — 41;

Новост

У Сандуковским купатилима испробане су гранчице од стакленог влакна, уместо брезових и храстових гранчица, које се употребљавају приликом купања у воденој пари. Нове гранчице поседују низ преимуштава (могу се употребити више пута, хигијенски су погодније, еластичније су). Без обзира на високу цену експерименталне серије (узорак стаје око 20 нових динара), нов производ ће знатно умањити сечу како брезових, тако и храстових шума на територији једнакој територији Француске, Беогије и Бургундије заједно.

Упознајте себе

- Наш тест
1. Вољите ли да читате попу? Да, при светлости — 2 поена.
Не — 11 поена.
 2. Да ли бисте желели да имате питомог крокодила? Целог живота сам маштао — 41;
А зашто? — 15;
Са кавезом? — 80;
Не — 90;
 3. Имате ли довољно стрпљења да чекате у реду за такси?

- Не знам — 42;
 - 7. Замењујете ли песника Куинција с познатим хемичарем 16. века Кобзевим?
Све време — 8;
 - За песника нисам чуо — 80;
 - Не — 100;
 - 8. Шта мислите да ли би требало испитати лед Арктика?
Није потребно — 10;
 - Треба — 13.
- Саберите поене. Ако сте добили број 386,6, пошаљите редакцији своју фотографију величине 6x9, и ми ћемо вам рећи какви сте.

Ново у књижарима

Наша деца добила су леп поклон. У издању „Марамице“ изишла је књига колектива аутора под редакцијом професора Хизина „Хоћу да знам све“.

Како сами да извршите операцију слепог прева, како сами да направите нуклеарни акцелератор, како сами да одгајите палму у конзерви од ђувеча — о свему томе и многим другим интересантним стварима може се сазнати из књиге написане живим и занимљивим језиком.

Археолошки проналазак

Три километра јужно од усахлог језера Тенгиз пронађен је комад Гринвичког меридијана, дуг око 7 метара. Научници се труде да пронађу кључ те необичне загонетке. Млади истраживачи такође су почели истраживања.

Несрећа

Теретни воз је искочио са шине, јер је налетео на јогија који је случајно заспао на пруги. Материјална штета је велика. Што се тиче јогија, он се уплаћује.

ПОД ИСТИМ УСЛОВИМА

Илустратор Капиело примио једног дана од неке познате француске фирме ликера следеће писмо:

„Тражимо путем конкурса најбољи плакат за наше производе. Зато ћемо бесплатно прегледати неколико ваших плаката које ћете надамо се послати. Изабрани плакат добиће награду од 20.000 нових франака. Неуспели плакати не враћају се.“

Илустратор им је одмах одговорио: „Тражим преко огласа најбољи француски ликер. Бесплатно ћу испробати неколико производа ваше фирме. Неуспели ликери се не враћају!“

КРУПНЕ СИТНИЦЕ

Један млади писац донео је познатом француском књижевнику Анатољу Франсу рукопис своје књиге да је овај прочита и да свој суд. Неколико недеља касније он се појави пред писцем и упита га за мишљење:

— Па идеја није лоша! — рече му Франс. — Само, знате, требало би много времена да се утроши на њен превод на наш језик.

СУВИШЕ РЕАЛНО

Ирски песник и драматург Јитс предвидео је у једној сцени свог позоришног комада, који се приказивао у Даблину, залазак сунца. Да би га што верније дочарао, писац је читаве сате проводио с електричарима покушавајући да добије све могуће комбинације боја. У једном тренутку Јитс угледа управо онакво осветљење какво је замислио па узбуђено повика:

— Изванредно! Не дирајте! Нека тако остане!
— Немогуће, маестро! — рече један од електричара — позориште гори.

Ripley's Веровали или не!

СКЕНЕ

ИЗ ПЛАНИНСКЕ ОБЛАСТИ ОРЕС (АДЖИР) НИКАД НЕ ШИЈУ СВОЈЕ ХАЉИНЕ, ТКАНИНА СИЛАЗИ С РАЗБОЈА У ОДГОВАРАЈУЋЕМ ОБЛИКУ И ВЕЛИЧИНИ И МОЖЕ ОДМАХ ДА СЕ НОСИ.

ИМПРЕСИОНИСТИЧКА СЛИКА

НАЗВАНА „А СУНЦЕ ЈЕ ЗАШЛО ЗА ПУТИНУ ЈАДРАНСКОГ МОРА“ И ИЗЛОЖЕНА У САЛОНУ НЕЗАВИСНИХ У ПАРИЗУ 1910. ГОДИНЕ, ДОБИЛА ЈЕ ВИСОКУ НАГРАДУ.

ВАСНИЈЕ СЕ ДОЗНАЛО ДА ЈЕ ПЛАТНО НАСЛИКАО ЈЕДАН МАГАРАЦ — ЧЕТКИЦАМ ПРИВЕЗАНОМ ЗА РЕП.

Медаљу

КОЈА ПРЕДСТАВЉА КАКО СУ ХОЛАНДЦИ ЗАРОБИЛИ ЈЕДАН ШПАНСКИ ФЛОТУ С ТЕРЕТОМ СРЕБРА У ВРЕДНОСТИ ОД 24 МИЛИЈАРНЕ ДИНАРА, ИСКОВАЛА ЈЕ ШПАНСКА ВЛАДА 1628. ГОДИНЕ ДА БИ ОПРАВДАЛА НОВ ПОРЕЗ КОЈИМ ЈЕ ТРЕБАЛО НАДОКНАДИТИ ГУБИТАК.

ЈАЧИ ОД ТИГРА

СЕР ЕДВАРД ВИНТЕР (1622-1686), ЕНГЛЕСКИ ЗАПОВЕДНИК ТРОВАВЕ СВ. БОРЕ У МАДРАСУ (ИНДИЈА), ЗАДАВИО ЈЕ ГОЛИМ РУКАМА ОДРАСЛОГ ТИГРА.

ЉУШТУРА

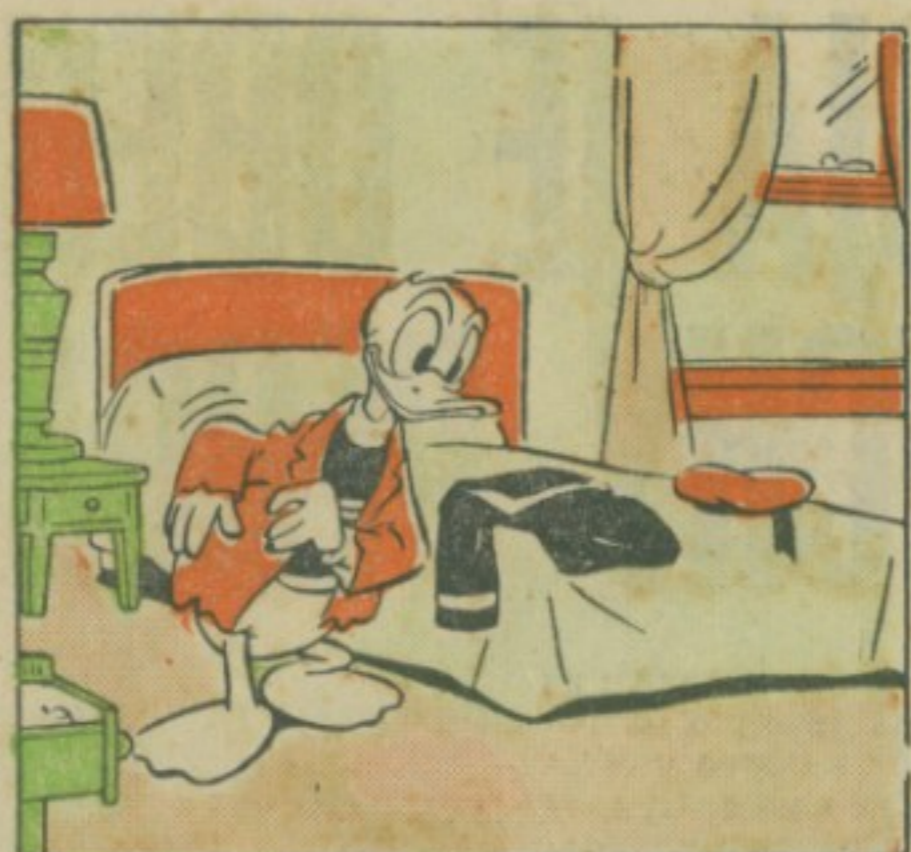
ОБАЛСКИХ КРАВА СЕВЕРНОГ МОРА НАСЕЉЕНА ЈЕ МАЛИМ ЛУСКАРИМА КОЈИ ПОШТО САМИ НЕ МОГУ ДА СЕ КРЕКУ, КОРИСТЕ СВОГ ДОМАКИНА, КАО СТАЛНО И БЕСПЛАТНО ПРЕВОЗНО СРЕДСТВО

ДКОЈ СЕ У МАШУ ДОПДА НАПУЊЕНУ ВОДОМ СТАВИ ПРЕГРШТ ОЛИ, ДА ЛИ СЕ СЕ НИВО ВОДЕ ПРОМЕНИТИ?
ДА, НИВО ВОДЕ СЕ ОПАСТИ!

WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК

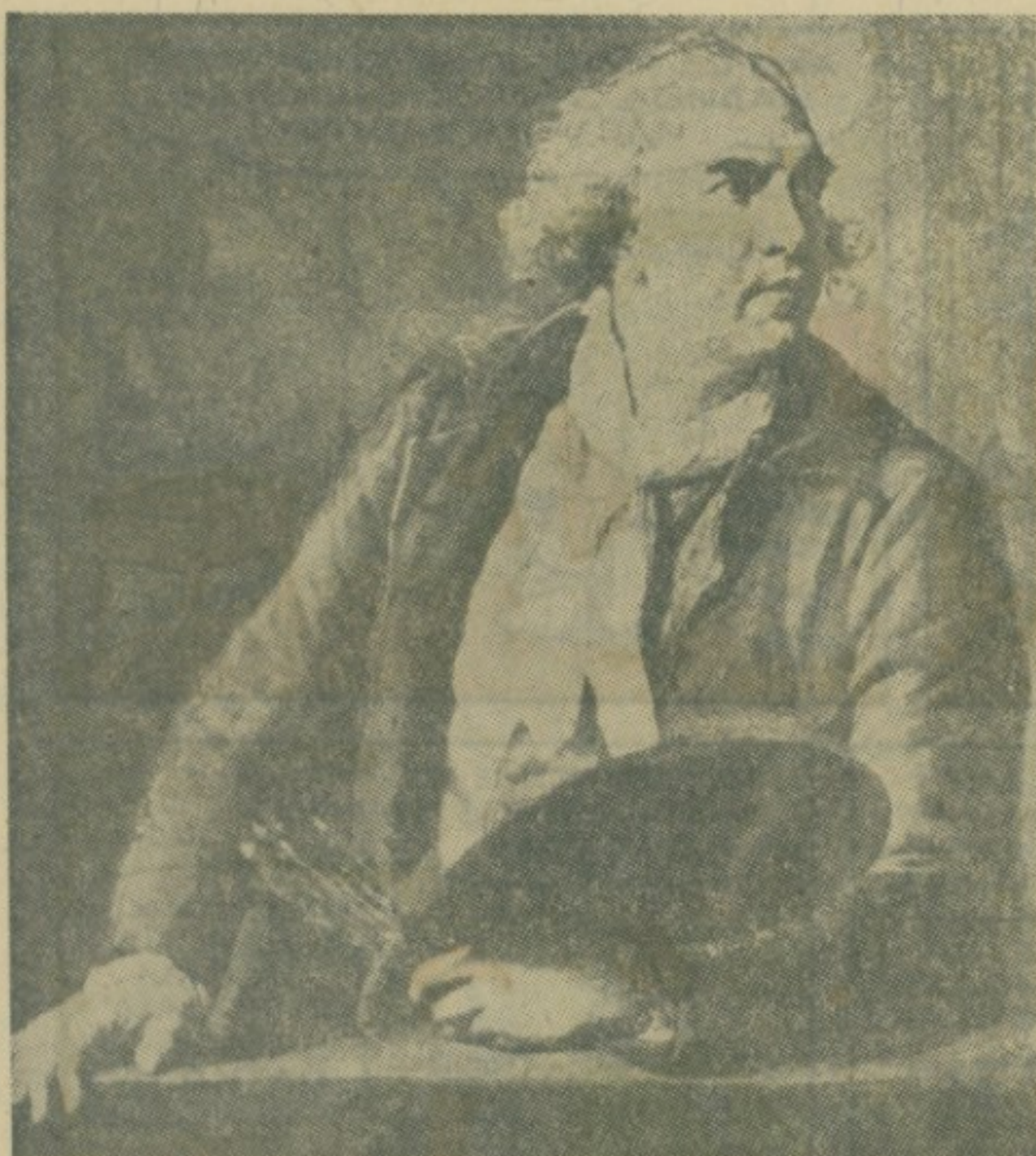

ДЕНИС И СВЕТЛЕКЕ БУБЕ

ДВЕ СЕДМИЦЕ КАСНИЈЕ...

КИЧИЦА КОЈА ЈЕ ОВЕКОВЕЧИЛА ФРАНЦУСКУ РЕВОЛУЦИЈУ

Многи чувени догађаји из прошлости кад није било фотографије и филма остали су само забележени у записима савременика и хроникама сведока. Један од ретких изузетака представља француска револуција, коју је овековечио сликар Хуберт Робер. Пад Бастиље, рушење мостова Сен Жан и Шанш, спаљивање Опере и низ других познатих догађаја остали су на платну верно забележени прецизном кичницом и живописним бојама сликара. Мало је недостајало па да тај највреднији ликовни сведок револуционарних збива-

ња не буде збрисан вихором саме револуције. Хуберт Робер био је пре револуције саветник Краљевске академије сликарства и скулптуре, архитектура краљевих паркова и директора Краљевог музеја (данашњег Лувра). У вртлогу првог револуционарног жара Робер је, већ самим тим што је његова кичница сликала живот људи и друштва старог режима, дошао затвора Сен Лазар. У то време су Сен Лазар називали предсобљем за гиљотину. У очекивању смрти Хуберт Робер је с чудним миром украшавао тањире. У току зиме 1794. године његови

пријатељи су чинили грозничаве напоре да га спасу тамнице. Народном суду подносили су доказе да се Робер никада није изјаснио против револуције и да јој је чак био наклоњен. Међутим, проверавање Роберове прошлости је споро одмицало. Један тамничар продао је изван затвора тањире које је Робер сликао. За сваки тањир наплаћивао је по један наполеондор. Тако је сликар који је изгубио сваку наду могао да попије покоју капљицу доброг црног вина. Многи његови познаници из затвора који су изашли кроз тешку тамничку капију, више се никада нису вратили. Гиљотина се у доба терора размахала до стравичних размера. Погубљен је велики број непријатеља народа из доба старог режима. На несрећу, страдали су каткад и невини.

А онда се догодило чудо. Једног дана тамничар је отворно тешка врата. Строгим гласом прочитао је име Робер. У том тренутку уморни сликар дремао је у свом углу. Одазвао се један његов презимењак. Тако је сликар спасен. Два дана касније, 27. јула 1784. године, падом Робеспјера, завршио се терор.

Хуберт Робер је пуштен на слободу. Тада је имао 61 годину. Помово се обрео у Лувру, крај својих слика. Супротно сликару Фрагонару који није могао да нађе себе у новим условима владавине народа, Робер се одмах прилагодио новој ситуацији и наставио да слика револуционарне збивања и призоре с истом љубављу као што је некада дочаравао старе замкове, фонтане и маркизе у чипкама.

Док је Робер 1792. године насликао краљеву миљеницу госпоњу Дибари, само неколико месеци пре него што ће је револуционари погубити као и последњу службу бојљу Луја XVI у Тиљеријама, он је већ 1793. године овековечио рушење озлоглашених паркоши и надмености краљевских гробница у Сен Денису. Чувена је слика оборене надгробне плоче на краљевим гробницама која је симболисала рушење монахије и победу народа над тиранима. У доба револуције Робер је створио незаборавна дела о паду Бастиље, портрет револуционара Камила Демулена и насликао успаваног револуционарног вођу Марса. За време боравка у затвору сликао је там-

ничке догађаје. Једна од његових највернијих и најживописнијих слика приказује чувену гозбу коју је Директоријум природи Бонапарту по његовом победоносном повратку из Италије. О Роберовим сликама је још Дидро писао: „Какав утисак! Каква величина! Каква лепота!“

Човека који је постао ликовни сведок револуционарних збивања Конвент је у знак захвалности и признања

поставио за члана Конзерваторијума Националног музеја заједно са чувеним Фрагонаром, сликарком Венсаном, скулптором Пожуом и рестуратором слика Пикоом. За време конзулства Робер је постао генерални директор француских музеја.

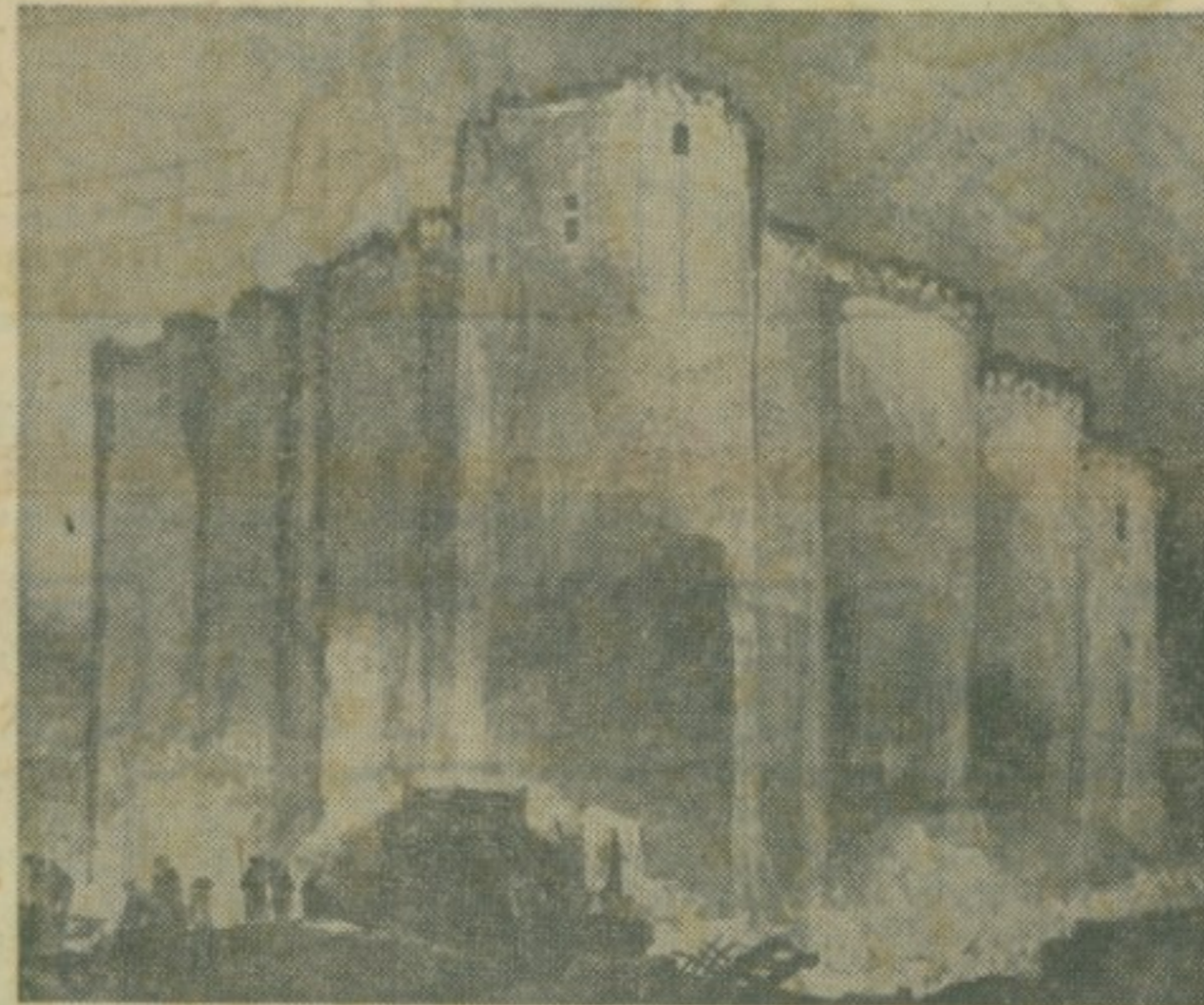
Умро је од срца 15. априла 1808. године. На његовом гробу још и данас стоји следећи натпис: „Никада ништа лажно није створено“.

ДОКОН ПОП...

У граду Ресифу, у северном Бразилу, живи Фернандо Соарез. Кад је отишао у пензију, да би прекинуо досаду, приустио је да наизуст научи садржину телефонске књиге/вароши Пепнамбуко. Већ зна да издекламује имена 90.000 претплатника и њихове бројеве телефона. Нада се да ће, пре него што напуни 70 година живота, бити у стању да научи имена и телефонске бројеве становника Рио де Женеира и Сао Паола. А то је ни мање ни више него 10 милиона разних бројева.

ДОБРО ЈЕ ПОЧЕЛО

Клавирски концерт музичког дела „Вексатсион“ француског композитора Ерика Сада почео је у препуној концертној дворани у Њујорку. Извођење је трајало 18 часова, свирало је на смену десет пијаниста. На завршетку овог музицирања у дворани су остала — три слушаоца!

Милано у статистици

Статистичари Италије утврдили су да од свих италијанских градова Милано има највећи број уметничких галерија, облакодера, модерних ресторана, а да ста новинци располажу највећим бројем техничких уређаја, који женама олакшавају домаће послове. Осим тога, Милано има највећи приход од пореза и највећи прираст становништва. Постоји још једно „нај“ али не у позитивном смислу: Милано је најбучнији италијански град.

НИКО СЕ НИЈЕ ЈАВИО

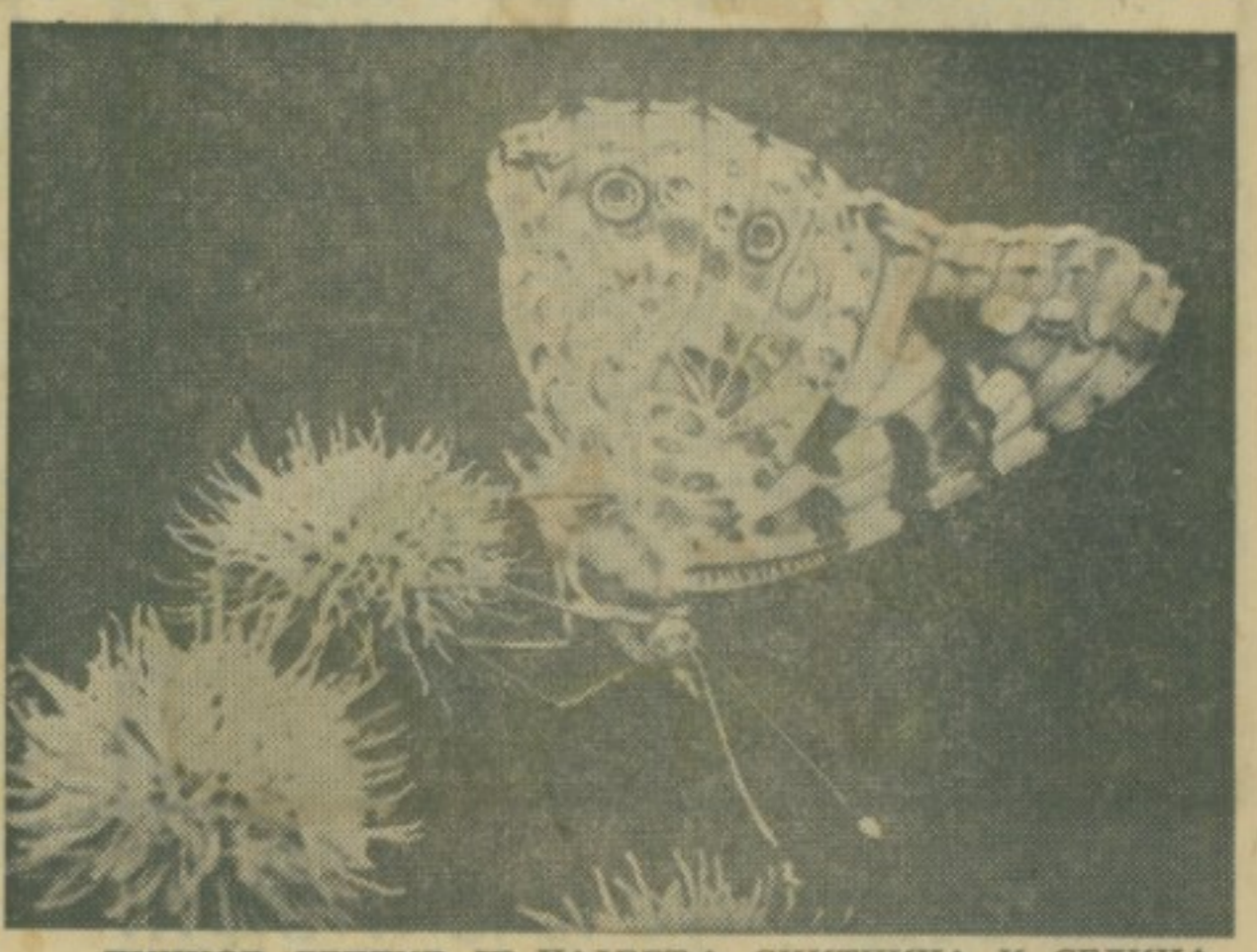
У једном америчком стручном листу објављен је оглас неког великог рекламног предузећа:

„Имате ли брига? Е, па онда ћете најбоље учинити да се обратите нашем специјалисти за савет. Ако немате онда, молимо вас, извести нас како то постижете“.

ОЧИ У ОЧИ С ПРИРОДОМ

ЛЕПТИРОВИ ЛЕТЕ ПРЕКО КОНТИНЕНТА

ЛЕПТИР ЗВАНИ „ДРИЛИЧАР“ ТАКОЂЕ СЕ СЕЉАКА, НАРОЧИТО КАДА СЕ МНОГО НАМНОЖИ, АЛИ ЊЕГОВЕ СЕОБЕ НИСУ ЈОШ ДОВОЉНО ПРОУЧЕНЕ

Кад је орнитолог Леонард Фриш ластавицама из неколико гнезда на својој кући везао око ножица нити од црвене вунице, започело је научно изучавање птица. Било је то 1742. године. Од онда до данас сеобе птица-селица су у великој мери проучене, утврђени путеви њихових путовања и места где се зими задржавају. Мање је, међутим, познато да и међу лептирима има селица, да многи од њих приликом својих сеоба прелете не само високе планине, него и читаве континенте па и мора. Тек пре 15 година ослована је Међународна заједница научника која то питање темељито проучава. У ту заједницу за сада су ушли

научници Енглеске, Немачке, Холандије и Швајцарске. И већ су постигли успех, дошли до извесних нових сазнања.

Тако је утврђено да је одувек било великих сеоба лептирова, у старо доба оне су се сматрале предзнаком глади, болештина и ратова. Ту празновуверу је лако објаснити. Гусенице неких лептирова, ка да се појаве у великом броју, могу да униште све површе или воће у неком крају. Тада има и данас. Тако је у критичним годинама после рата лептир купусар односно његова гусеница, уништила сав купус у Тирингији. Рачуна се око пет милиона главца, па је било и глади. Неколико година касније полетео је из ове покрајине огроман облак

лептирова, који је лично на сребрну маглу, угрожавајући суседне провинције.

У Америци постоје много веће сеобе лептирова него у Европи. Тако се у пролеће 1942. године у житарским и сточарским крајевима САД подигло невидљиво јато лептирова, дугачко читавих 64 километра. Сматра се да је у том облаку могло да буде око три триљона лептирова. То је био тзв. чичков лептир, чије се гусенице хране лишћем овог корова. Амерички фармери су овог пута били захвални лептирима, чије су гусенице потпуно уништиле готово најопаснији коров њихових њива и пашњака: чичак. Фармери су захтевали од Министарства пољопривреде

да неки начин заштити овог корисног лептира.

У Америци су познате и сеобе лептира тзв. „монарха“. Тај лептир се готово сваке године сели из Канаде и северних предела САД на југ, у Калифорнију, где проводи зиму. Ту одседа на извесном дрвећу, које покрије од врха до dna, тако да му се не види лишће. То дрвеће је познато и стављено под заштиту. Промућурни Американци подижу у близини таквог дрвећа мотеле, па чак и хотели и показују га као „природно чудо“. У пролеће „монарх“ креће назад у свој северни зачицај, али у Канаду стигну тек његови наследници.

Последњих година је примећено да и у Европи постоје мање-више редовне селидбе лептирова разних врста. Селе се лептирови из земаља Средоземног мора, можда и из Африке, у северније земље, све до Исланда. Разлог сељењу су летње суше, које спрже све цвеће па и зеленило, које у северним земљама сачува своју свежину. Утврђено је да се селе следећи лептирови: адмирал, који је највећа скитница, међу лептирима, затим кочијаш или поштар, па мртвачка глава, ладолезник, ластин реп, једрилчар, пауновац и др. Али они се не селе у јатима, него појединачно. Тек у подножју Алпа сакупљају се у мања јата и одавде се преко северних предела пребацију у северније крајеве, односно у за-

вичај својих родитеља. Многи, наравно, остану мртви на алпским снежницима и ледницима. Толико је до сада утврђено. Сем тога не селе се ни све јединке исте врсте, као ни код птица. Научници познају лептирове селце по изгледам и искрзаним крилима.

И код нас постоје сеобе лептирова, само их ми не примећујемо, јер се, као што смо рекли, лептирови ретко кад сакупљају у већа јата. А то питање није безначајно, нарочито за пољопривреду, јер су гусенице неких лептирова врло велике штеточине.

ПРОНАЛАСЦИ

ДОЛАЗИ ЗИМА...

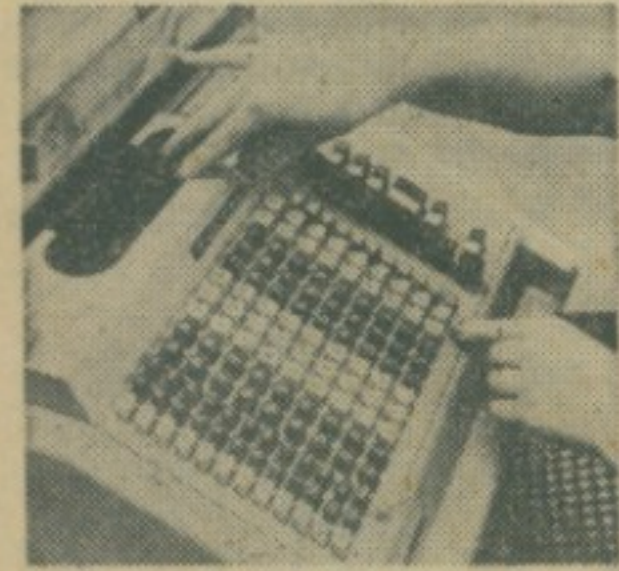
... И биће оштра, бар у средњој Европи тврде проналазачи ове заштитне маске. „Хируршка маска“ одлично штити нос и уста, а тиме и дисајне органе на изузет-

но ниским температурама. Маске се производе у две величине и за одрасле и за децу.

ДЕЦИМАЛНИ СИСТЕМ

Ова машина на нашој слици омогућиће Британцима да једноставним притиском на једно њено дугме, пређу са британског система мера на децимални систем, који влада у читавом свету, сем енгле-

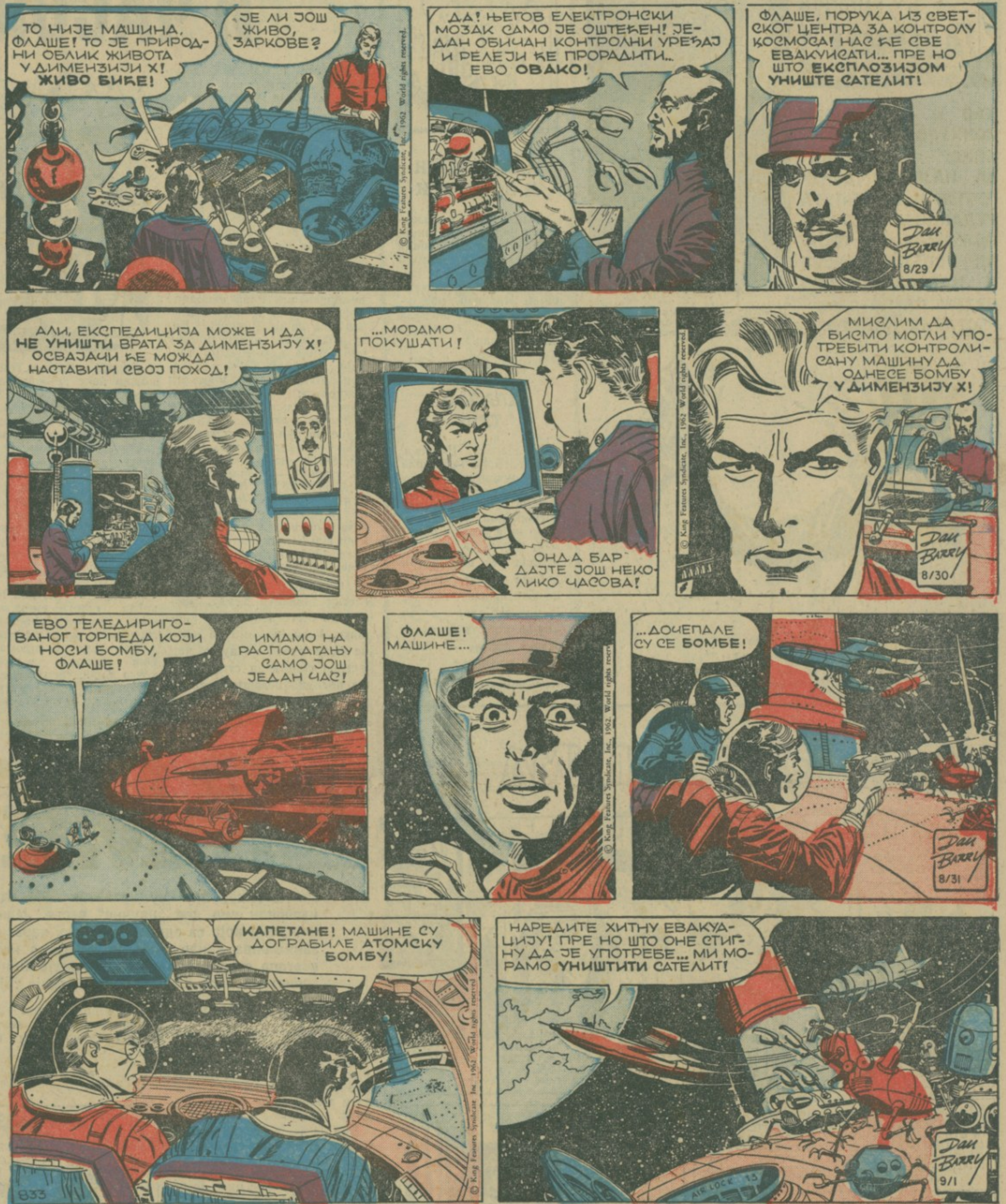
ског говорног подручја. Овај нови систем рачунања биће усвојен у Енглеској од фебруара 1971. године.

Читање у постељи

Добра вест: познати амерички офталмолог Џекобсон тврди да је читање у лежећем ставу потпуно безопасно за очи и да се од њега вид не квари ништа више но при читању на сунцу или при слабом осветљењу. При читању је важно само једно: да осветљење буде добро подељено. По мишљењу доктора Џекобсона очи могу да страдају једино од физичке повреде или болести. Једино што прети човеку који „не чита по свим правилима“ је — главобоља.

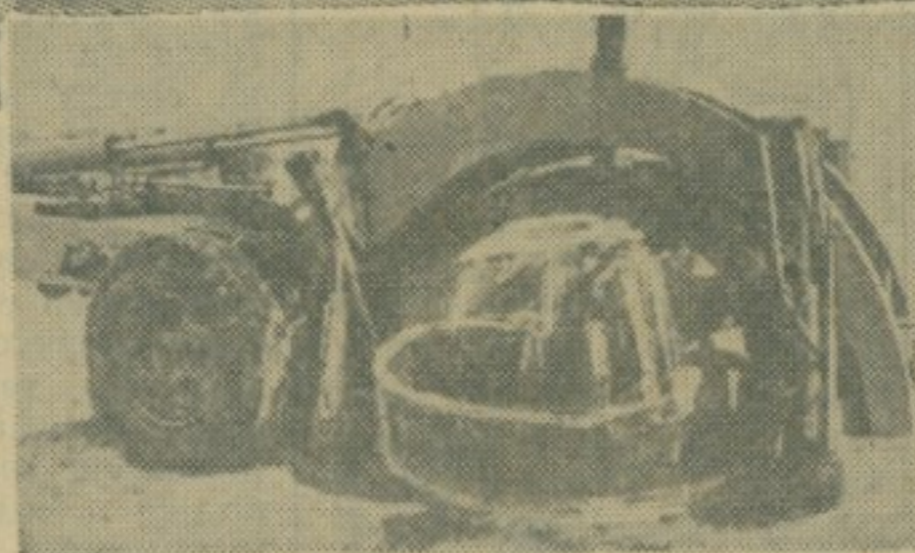
Dan BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ШИН КОЈИ ЧУПА ДРВЕЋЕ

У вашингтонском парку појавила се машина коју вуче трактор: она вади дрвеће из корена, превлачи га на ново место и тамо сади. Машина за један дан обави толико посла колико би за читав радни дан завршила осам радника.

БЕЗ ВОЛАНА

„Иноваријум“ — тако је назван експериментални аутомобил без волана. Уместо традиционалног волана у аутомобилу се налази пулт за управљање с две ручице. Пре но што ће аутомобил кренути пулт се извлачи из „оставе“ која се налази испред возача. У случају наглог кочења или удара пулт се сам нагло спушта и преузима улогу амортизера.

Телевизија у ординацији

Пре извесног времена у медицинском институту Универзитета Ерланген, у Западној Немачкој, први пут је на телевизијском екрану у боји пројектован желудац са органима за варење једног пацијента. Пројекцији је присуствовало око 500 лекара из целе Западне Немачке. Слика је емитовала специјална телевизијска камера у боји коју су конструисали Сименсови стручњаци. Камера је била повезана с једном врстом сонде од стаклених влакана, која је била убачена у желудац пацијента.

КАО И У ПРОШЛОМ КОНКУРСУ „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ ЗА НАЈБОЉИ ДЕЧЈИ ЦРТЕЖ И ОВОГ ПУТА РЕДАКЦИЈА ЛИСТА ЈЕ ОДЛУЧИЛА ДА ОБЈАВИ УСПЕЛЕ РАДОВЕ И НАГРАДИ СВАКИ ЦРТЕЖ СА ПО 2.000.— СТАРИХ ДИНАРА.

„ГОЛУБ“ — рад Љилане Гашић, уч. V раз. Осн. школе „Попински борци“ — Врњачка Бања

„РАЈСКА ПТИЦА“ — рад Милана Саздова, ул. VIII раз. Осн. школе „Владимир Назор“ — Петроварадин

КАЖЊЕНИЦИ И КОНКУРСИ

Министарство правосуђа Велике Британије одобрило је кажњеницима у енглеским затворица да учествују у јавним наградама конкурсима. Наравно, под условима да се награда не састоји у туристичком путовању.

ХЛАДАН ТУШ

У Глазгову, Шкотска, нека госпођа Ред ушла је у аукциону салу у тренутку кад је била попуњена купорина једног летњиковца. Пошто се нико није јавно с понудом, она је из сале понудила пет шилинга и добила објект. Највеће изненађење тек јој је предстојало: за то имање добила је задужење порезе — 2.400 фунти годишње.

ИЗ СТАРИХ НОВИНА И ЧАСОПИСА

Лондон. 1. мај. 1862. године. На дан отварања Светске изложбе овде је штампан шалв лист огромних, досад не виђених размера, под називом „Тајмс 1. маја 1862. године.“ Аутори тог чаршава од хартије, великог готово три квадратна аршина, хтели су да покажу шта ће бити кроз сто година. По њиховом мишљењу 1962. године људи ће већ увелико правити шетње до Месеца и Меркура на електричним летелицама, а растојање од Лондона до Пекинга ти апарати ће преваљивати за неколико минута. Терет и пошта достављаће се из Европе у Кину ваздушним путем помоћу пројектила а у Русији, тачније у Сибиру, гајиће се памук. Људи ће се забављати покретним фотографијама, жене ће мењати црте лица у салонима лепоте, а Американке ће ићи у одвратној одећи — панталонама. Човекаштво ће направити страшно откриће — начин горења воде, што ће угрозити живот на овој планети. Поводом тога председник Друштва за развој наука и уметности доктор Плефер изјавио је 1. априла 1862. године: „Што се тиче гласова да ће Француска приликом напада на Енглеску запалити Темзу, мислим да се тога не треба плашити. Рећи ћу само да нико не пали суседову кућу, кад његова сопствена стоји крај ње потпуно незаштитена. Ко има смелости да тврди да се

у случају паљења Темзе тај пожар неће проширити и на Сену?“
 Петроград. Једној девојци, која је желела да студира на Медицинско-хируршком институту, није дозвољено да посећује предавања због колективног протеста петроградских лекара. Они су озбиљно узнемирени могућношћу да се женама дозволи студирање медицине с обзиром да би могле сасвим да преузму приватну праксу и оставе мушкарце лекаре без комада хлеба.
 Москва. Статистика је оповргла опште мишљење да смрт куца без разлике и пристрасности на врата како богатих, тако и сиромашних. Она показује да радничка класа људи, такозваног „прететаријата“, данас у просеку живи не дуже од 25 до 30 година, док средња дужина живота људи из привилегованих класа износи 50 до 60 година, а код свештенства чак 65 до 68 година.
 Шкотска. Лорд Кетнес се први у историји попео на планину Орд на парним каруцама, створивши нове могућности за путовања. Његов парни коњ тежак је две тоне (са залихама воде за 18 и угља за 30 километара) и на равном путу развија брзину од целих 28 километара на час.
 Петроград. Гроф Николај изрекао је ново мишљење да ће „оног дана када сви сељаци буду хтели да иду на факултет, бити донета пресуда друштву, јер недељне школе за народ воде томе да ће ускоро сви учити, а никога неће бити да оре и све друштво ће умрети од глади“.

Авантуре ГОРДОНА ПИМА ПО РОМАНУ Е. А. ПОД

ВРЕМЕЛОВ

Из часописа који су излазили 1905. године изабрали смо две „научне“ вести. Једна од њих, она која се односи на Марс, нарочито је занимљива данас када је освајање космоса постало стварност и када планете Сунчевог система неће још дуго крити своје тајне.

ПЕЧЕЊЕ ОД МАМУТА

Необичну гозбу приредио је својим гостима један петроградски научник-академик. Изнео им је на трпезу намирнице које су прележале у земљи више хиљада година.
 Био је то у најпотпунијем смислу речи „научнички ручак“ или, тачније речено, научни разговор у облику једе. Врхунац гозбе било је печење од меса мамута који је живео пре 20 хиљада година. Супа је била припремљена од унутрашњих органа из тела мамута. Паштете су биле с надевом од мамутове прне цигернице. Као главно јело гостима су послужене шницле од мамутовог меса. Уз печење је изнето вино које је директор француске археолошке школе нашао приликом ископавања у древном Коринту. Вино је прележало у земљи 1550 година. И хлеб који су гости јели на ручку био је необичан: припремљен је од зрна пшенице нађених у гробници једног од египатских фараона на обали Нила.

Ручак припремљен од фосилних намирница веома се свидео научниковим гостима.

ЗЕМЉИН ОБИМ

Обим Земљине кугле први је израчунао Грк Ератостен (276 — 194 пре наше ере). Постигао је то на овај начин: одредно је тачан положај Сунца у два египатска града од којих је један био на северу а други на југу. Пошто је знао тачно растојање између ова два града, лако је затим израчунао Земаљски лук а на основу тога и цео обим Земље. Његова израчунавања су показала да тај обим износи 46.250 километара што се не разликује много од тачне бројке — нешто преко 40.000 километара.

СИГНАЛИ С МАРСА

Планета Марс не престаје да занима астрономе, који све више долазе до убеђења да ова планета мора бити на сељена разумним бићима.
 Недавно су се у штампи појавила нова саопштења жењевског астронома Фритјофа Ле-Култра који је ову планету проучавао читаве три године.
 По Ле-Култровим речима живот на површини Марса је у највећем степену бујан и разноврстан. Нарочито је било успешно Ле-Култрово осматрање у ноћи 28. септембра. „Нисам смео ни да се помакнем — пише Ле-Култр — из страха да не изгубим из видног поља тај приказ. Видео сам на Марсу речне обале толико оштро оцртане као да су ножем одрезане“.
 Ле-Култри и његов асистент приметили су 18. октобра на северозападном делу планете место које се наједном осветлило јаком белом светлошћу.
 Астроном је склон да приими те светлосне појаве на Марсу као дело руку неког разумног бића. Жењевски астроном се нада да би осматрања помоћу јаких телескопа дефинитивно одгонетнула тајну ових загонетних појава.

Судија је слатко спавао

У Вимблдону је недавно одржан меч између познатих тенисера међународног ранга Сегала и Гребнера. Сустрет је судија постарија дама. Она је седела у судијској фотељи и за све време игре није ни речи проговорила.

Меч се завршио. Тенисери су захвалили један другом и отишли у гардеробу; публика је такође напустила трибине. На игралишту је остао само судија у фотељи. Када је дечак који сакупља лопте позвао даму која је судија утакмицу, испоставило се да она... спава.

ПРВИ, АЛИ...

Познати алжирски бициклиста Бен Заф, у једној од завршних етапа велике трке, одлучно је кренуо и повео напред. За кратко време прилично је измакао челу колоне и био је близу финиша. Али, била је јака врућина и он је подлегао искушењу: од случајног пролазника сељака узео је боцу вина и добро по тегао. Већ на првом заокрету Бен Заф је скренуо са стазе и, налетевши на зид,

пао с бицикла. Уставши, сео је и јурнуо стазом... али у супротном правцу. Може се замислити како су се зачудили његови ривали када су га видели да јури право на њих. Када је Бен Заф увидео своју омашку, заплакао је као дете.

© King Features Syndicate, Inc., 1967. World rights reserved.

833

НАЈОБРАЗОВАНИЈИ КАПЕТАН

га сам срео у животу. Он је користио сва најновија достигнућа у навигацији и астрономији, а пловидба под његовом командом — била је незаменљива школа, поготову што је Петар Петровић не штедећи време и снагу, поучавао своје другове као пријатељ.

Крајем новембра 1903. године „Дијана“ је пловила из Риге у Одесу. Море је било узбуркано. Два дана и две ноћи капетан није напуштао командни мост. И тек када се буре стихала, отишао је у своју кајуту и заспао. Али после два часа буре се поново разбеснела и на море је пала магла. Помоћник који је замењивао Шмита, услед неопростиве немарности, није пробудио нити обавестио капетана о томе, па се „Дијана“ насукала на подводну стenu покрај острва Мен.

„Трећег дана — пише аутор успомена — брод се налазио у опасном положају, па је Петар Петровић наре-

дио да посада и помоћници у чамцима напусте брод и да се искрцају. Када су сви поседели у чамце, обратили смо се капетану да и он седне. Али, он нас је тужно погледао и са оним њему својственим добродушним осмехом рекао:

— Ја ћу остати!

Он је на „Дијани“, у непрекидној опасности, остао 16 дана и 16 ноћи, све док брод није био ослобођен.

У почетку руско-јапанског рата Шмита су реактивирали, вратили у ратну морнарицу и поставили на дужност старијег официра на „Иртишу“, који је пратио ескадру Рождественског. Међутим, Шмит се на путу разболео и био је враћен у Русију.

Сада се посетиоци његовог музеја дуго задржавају поред макете „Дијане“ и витрине са фотографијама Петра Петровића, капетана и револуционара.

зином од 8,5 чворова. За оно време то је био велики брод. За капетана „Дијане“ био је постављен Петар Петровић Шмит, који се управо вратио са севера, куда је заједно са адмиралом Макаровом пловио на „Јермаку“. „Врло ретко смо пристајали уз копно — писао је он — јер смо пловили само на океанским линијама. Бацали смо сидро с времена на време, али годишње то није износило више од 60 дана. Све остало време остајали смо између неба и океана“

У листу „Одеске новости“ од 20. новембра 1905. године појавио се чланак — Успомене: „Писац ових редова пловио је као помоћник П. П. Шмита, када је он командовао „Дијаном“. Не треба ни говорити о томе да смо га ми сви, његови сарадници, ду боко ценили и волели. Гледали смо га као учитеља морепловства. Човек велике културе Петар Петровић био је и најобразованији капетан ко-

поручник Шмит једна је од најблиставијих фигура руске револуције 1905. године. Многима је он познат као официр ратне морнарице. (За време Севастопољског устанка 1905. он је био наименован за заповедника крстарице „Очаков“ и после огорчене битке с царском ескадром, кад је устанак претрпео пораз, предао суду. Шестог фебруара 1906. године стрељан је заједно с тројицом морнара. Држао се храбро и достојанствено.)

Међутим, Петар Петровић Шмит дуго и часно је служио у руској трговачкој морнарици. Пошто је произведен за официра, није више остао у ратној морнарици него је нашао запослење у трговачкој. Испрва је пловио у својству другог а касније старијег помоћника капетана на бродовима Добровољне флоте.

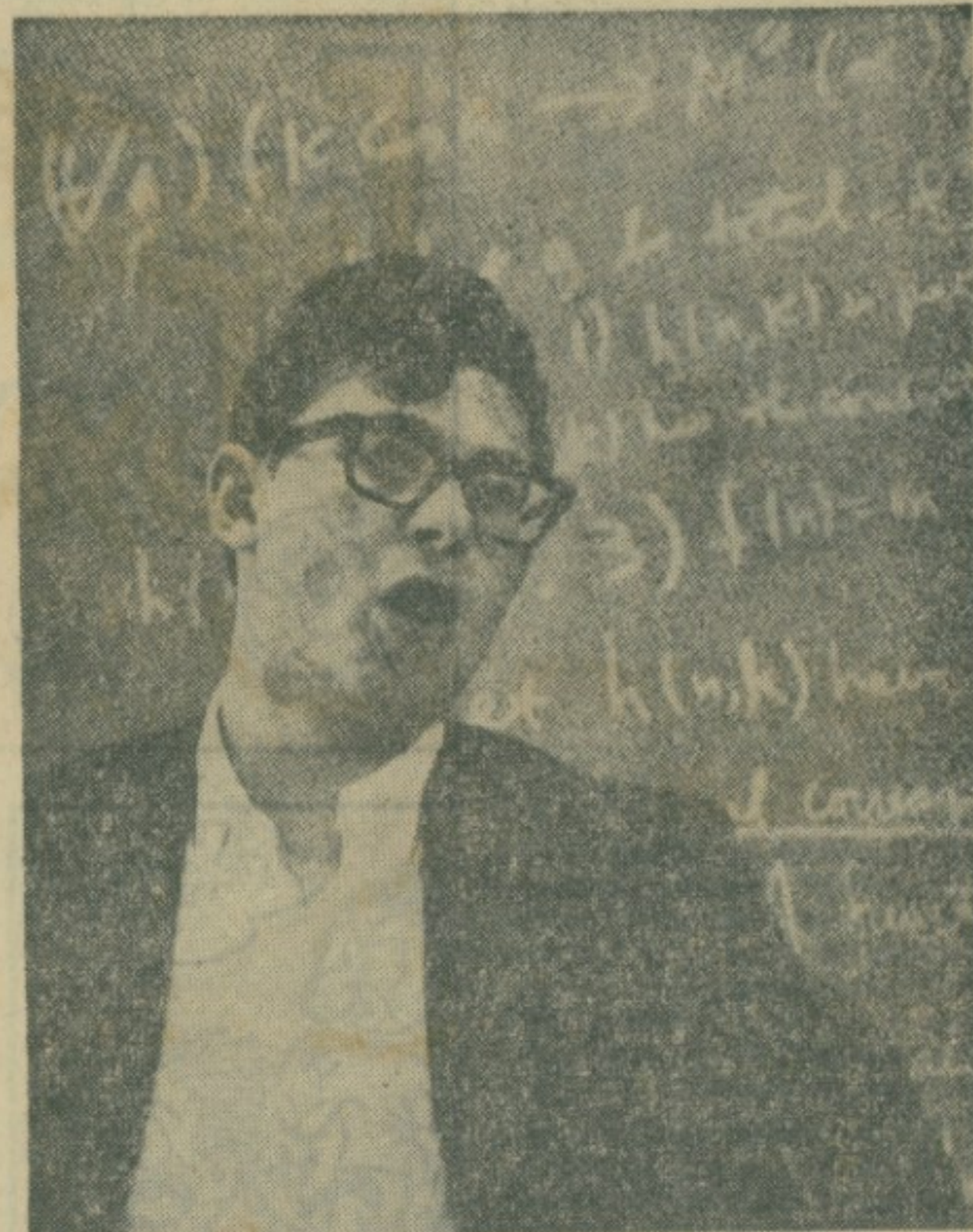
ПОПАЈ

НАЈМЛАЂИ ПРОФЕСОР НА СВЕТУ

Како живи деветнаестогодишњи професор Стенфордовог колеџа.

Пред црном таблом пуном математичких формула стоји најмлађи професор на свету Харви Фридмен и држи предавање својим ђацима од којих је старији једва неколико година. Он предаје један тежак предмет — теорију о томе како математичке функције могу бити програмиране у електронске рачунске машине. Харви је почео да изучава математику на Хајленд Парку, држава Илиноис, матурирао и уписао се на Масачусетски технолошки институт када је имао само 15 година. После три године постао је доктор филозофије а одмах затим постављен је за професора на Стенфордовом колеџу и са 18 година постао један од најмлађих професора на свету.

Ускоро је постао најистакнутија личност колеџа, како међу ђацима тако и међу својим колегама професорима. Он сматра себе првенствено мислиоцем. У слободним часо-

вина воли скијање на води и свира на клавиру Бетовенове сонате. Каже да сваког јутра изводи гимнастичке вежбе, опирајући се само на руке и ноге он се спусти до земље и подигне 60 пута.

Баца га необично цене због његове изванредне способности да им објасни компли-

коване ствари. „Математичка логика је прилично нов предмет — каже Харви. Она испитује основе математике, и захтева огромну способност имагинације. Што сам имао успеха у томе, то је због тога што сам одмалена размишљао о чистијој математици.“

ИСПАЛО КАО РЕКЛАМА

У околини Потوماка, САД киша је уз пут изненадила неке туристе. Потражили су заклон у једном ресторану на обали реке. Онако мокри упрљали су под, а кад су уз све то распаковали своје сендвиче, власница локала љутило им је објаснила да је она ту да заради од чега ће да живи, а не да неког служи чабе и — показала им врата.

Пошто су ови туристи припадали америчком високом друштву, случај са горопадном крчмарицом продро је у штампу. За њу сјајна реклама. Са свих страна пристизала су јој писма („... од сто писама неповољно је било само једно“ — уверава она). Још већи број је био оних који су дошли на Потомак једино да би њу видели и наравно почастити се у њеном ресторану — никако чабе.

„СОТП“

На улици једног западнемачког града постављен је био знак „СОТП“. Крај њега кола су се релативно ретко заустављала. Путари су дошли на идеју да га замене новим: „СОТП“. После тога крај овог знака заустављала су се свака кола. Шофери су дуго коментарисали путареву „грешку“.

ОЛАКШИЦА

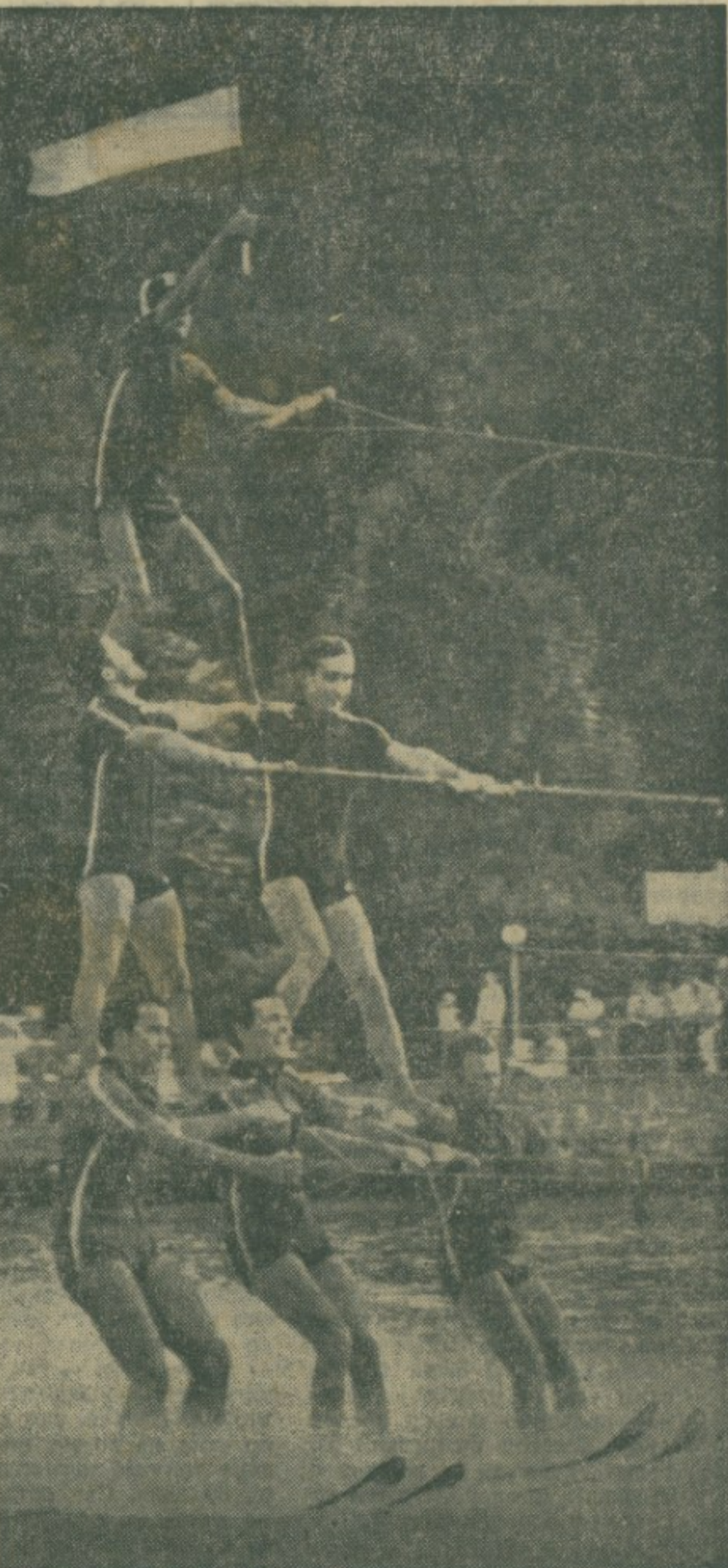
„Ако умрете од страха за време приказивања нашега филма, ми ћемо вас сахранити бесплатно“. Такве рекламе се често појављују за рекламу америчких филмова „страве и ужаса“.

РАЗНИ УКУСИ

Група Марсовца спушта се на кров једне зграде на Земљи кад се зачу глас једног од њих који је угледао телевизијску антену: — Гле! Каква лепа девојка!

ЧЕСТИТКА АПОТЕКАРА

Апотекари у Баварској намеравали су да предстојеће зимске празнике својим муштеријама честитају овим речима: „Ваш апотекар жели вам здравље у кући“. Овај текст одбио је секретар замаљске

ВОДЕНИ АРТИСТИ

„Европа-пирамида“ коју приказује Клуб за скијање на води из Ст. Гилгена на Волфганг језеру јединствена је у Европи. Један брзи чамац вуче шест возача на скијама по језеру, а они се групишу у пирамиду. На врху четрнаестогодишњи дечак држи заставу.

ПОПАЈ ЈЕ УЖАСНО ЗАБОРАВАН! МОРАМ ГА ПОДСЕТИТИ ДА ЈЕ ВЕК КРАЈЊЕ ВРЕМЕ... АЛИ ТО ПОДСЕКАЊЕ НЕ СМЕ БИТИ УПАДЛИВО!

ПОПАЈУ, КАКО ТО ДА ДАНАС НИСИ ОТИШАО НА ПЕЏАЊЕ... А ДАН ЈЕ ТАКО ДИВАН!

МИСЛИШ ДА КЕ РИБЕ ДА ПРИЗУ?

НЕШТО ЈЕ МНОГО ВЕЛИКОДУШНА! ТРЕБА, ЗНАМИ, БИТИ ОПРЕЗАН!

МУШКАРЦИ СУ КАО ДЕЦА... РАДОЗНАЛИ И УВЕК ЖЕЛОНИ ТАЈАНСТВЕНИХ АВАНТУРА!

ХА! МАПА У БОЦИ?

ОВО ЈЕ, МОЖДА, МОЈ СРЕКАН ДАН!

ДЕСЕТ БЛОКОВА ИСТОЧНО... ДО УГЛА ГДЕ СТОИ КАНТА ЗА СМЕЋЕ!

ОВДЕ СКРЕНИ ДЕСНО И ИДИ ЈОШ СТО КОРАКА!

ДА! ТАЈНО ТАКО ПИШЕ!

УБИ У ВЕЛИКУ ЗГРАДУ И ЛИФТОМ СЕ ПОПНИ НА ДРУГИ СПРАТ!

ОХ! УШАО ЈЕ У ЛИФТ! ЗА КУ ТРКОМ УЗ СТЕПЕНИЦЕ!

ТРАС!

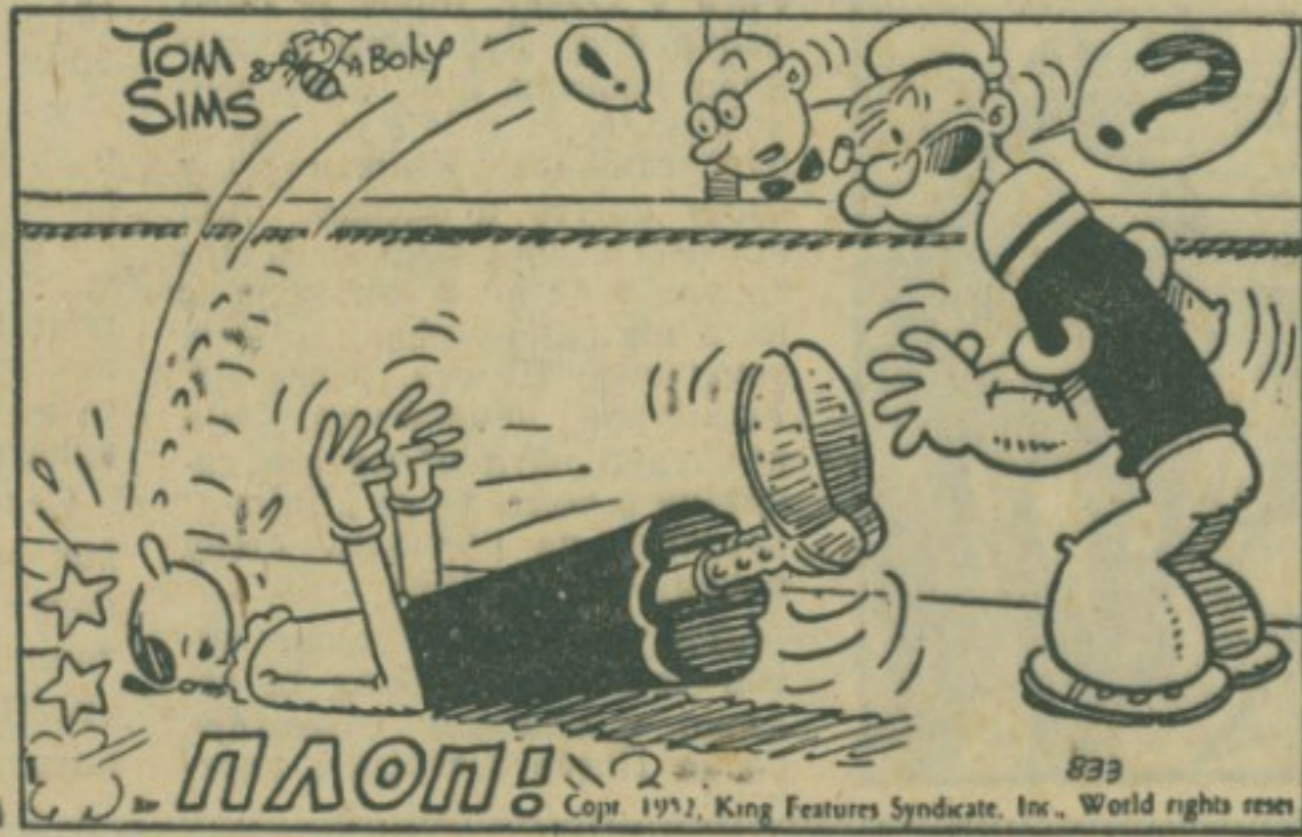
ДОЗВОЛЕ ЗА ВЕНЧАЊА И СВЕ ДРУГЕ ДОЗВОЛЕ

ПОПАЈУ! ОТКУДА ТИ ОВДЕ?

О! ЗАРАВО, ОЛИВА!

МОЛИМ ВАС ЈЕДНУ ДОЗВОЛУ ЗА ЛОВ!

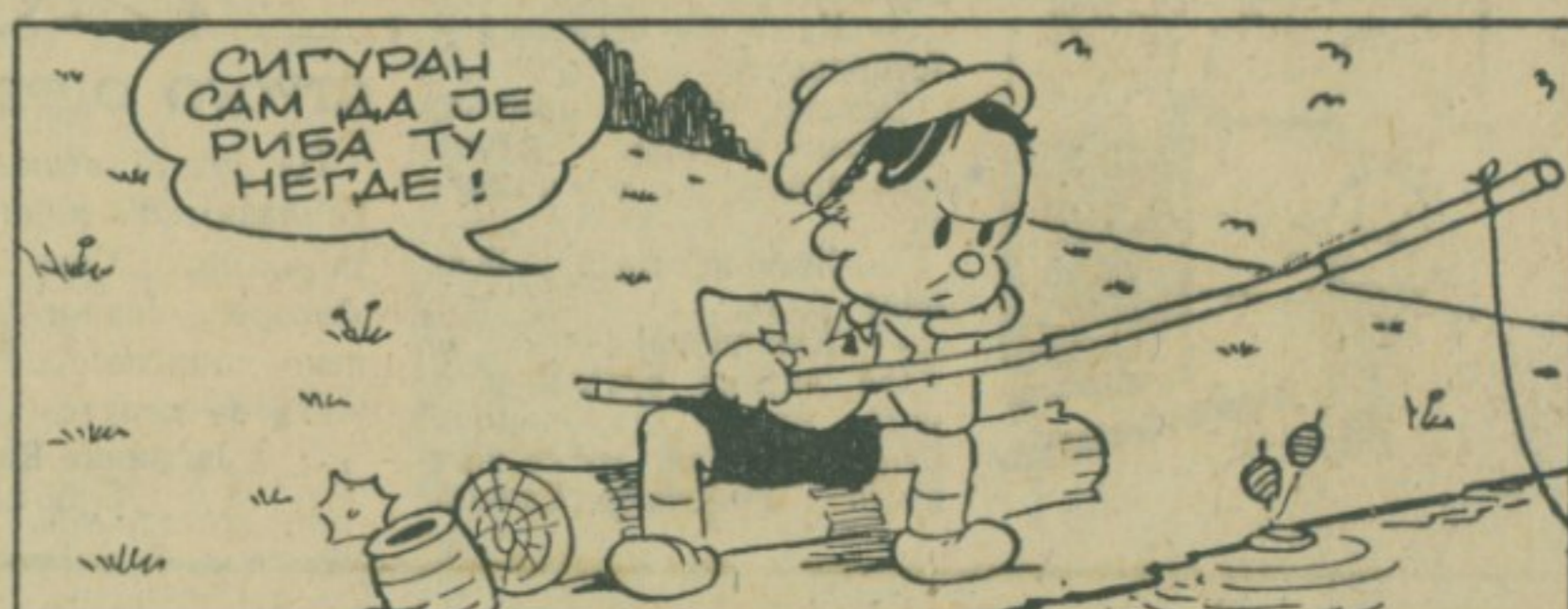
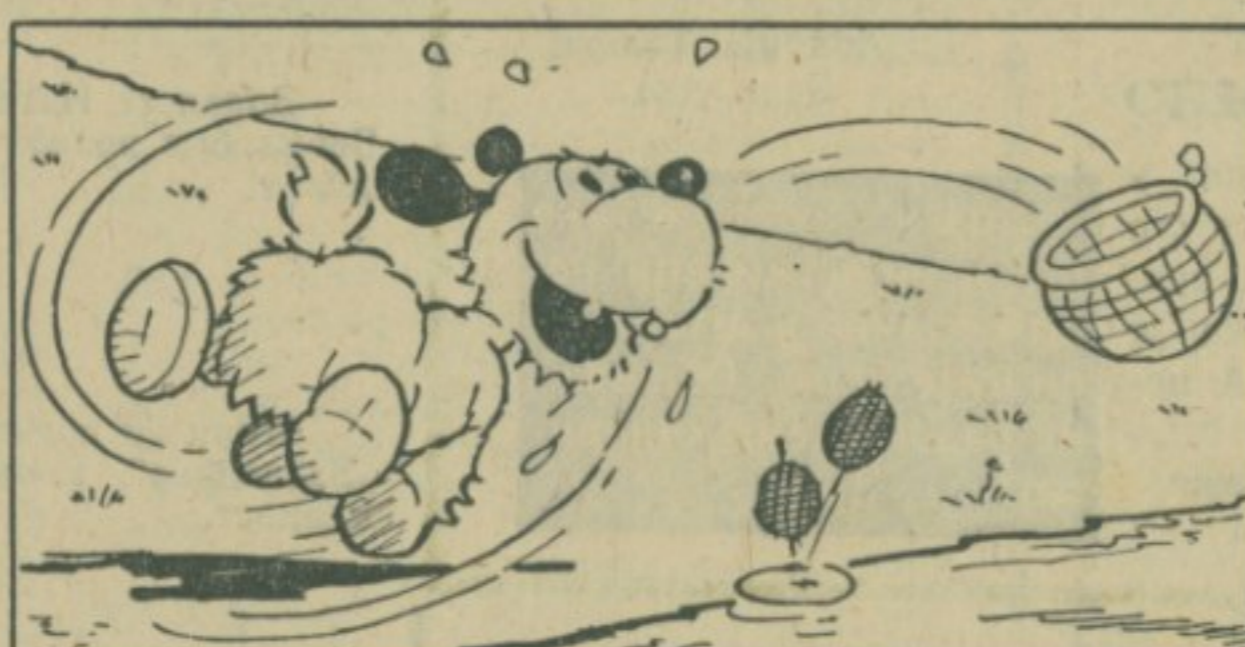
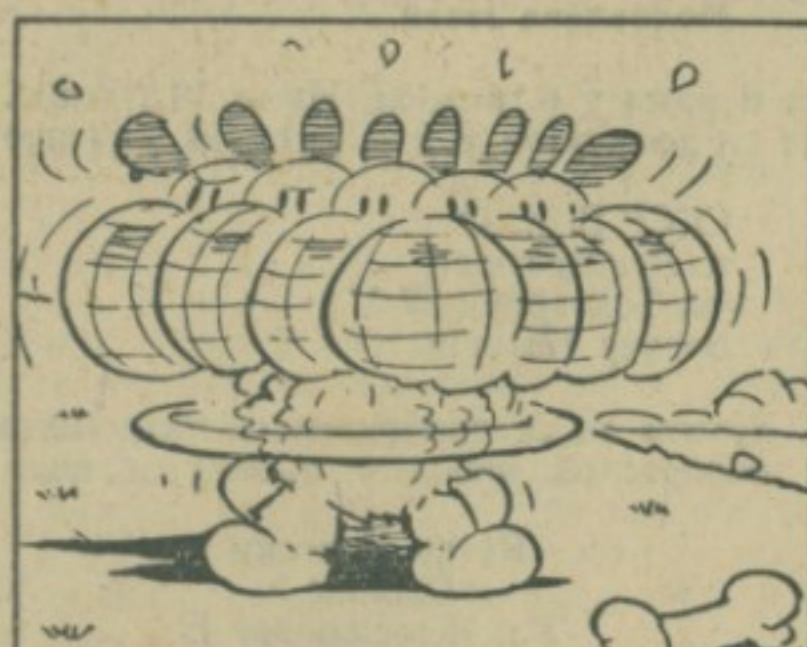
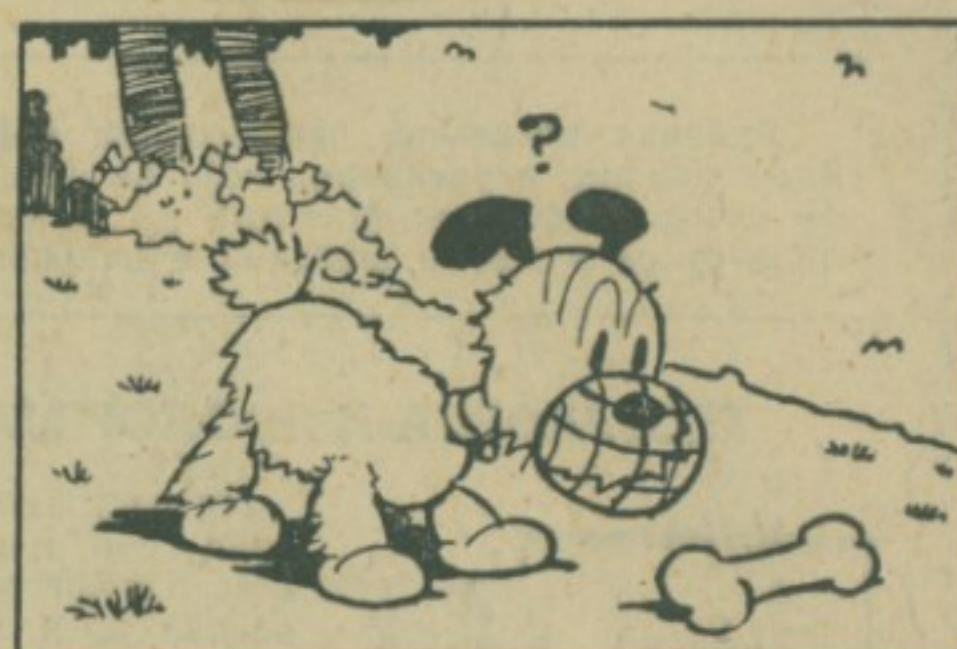
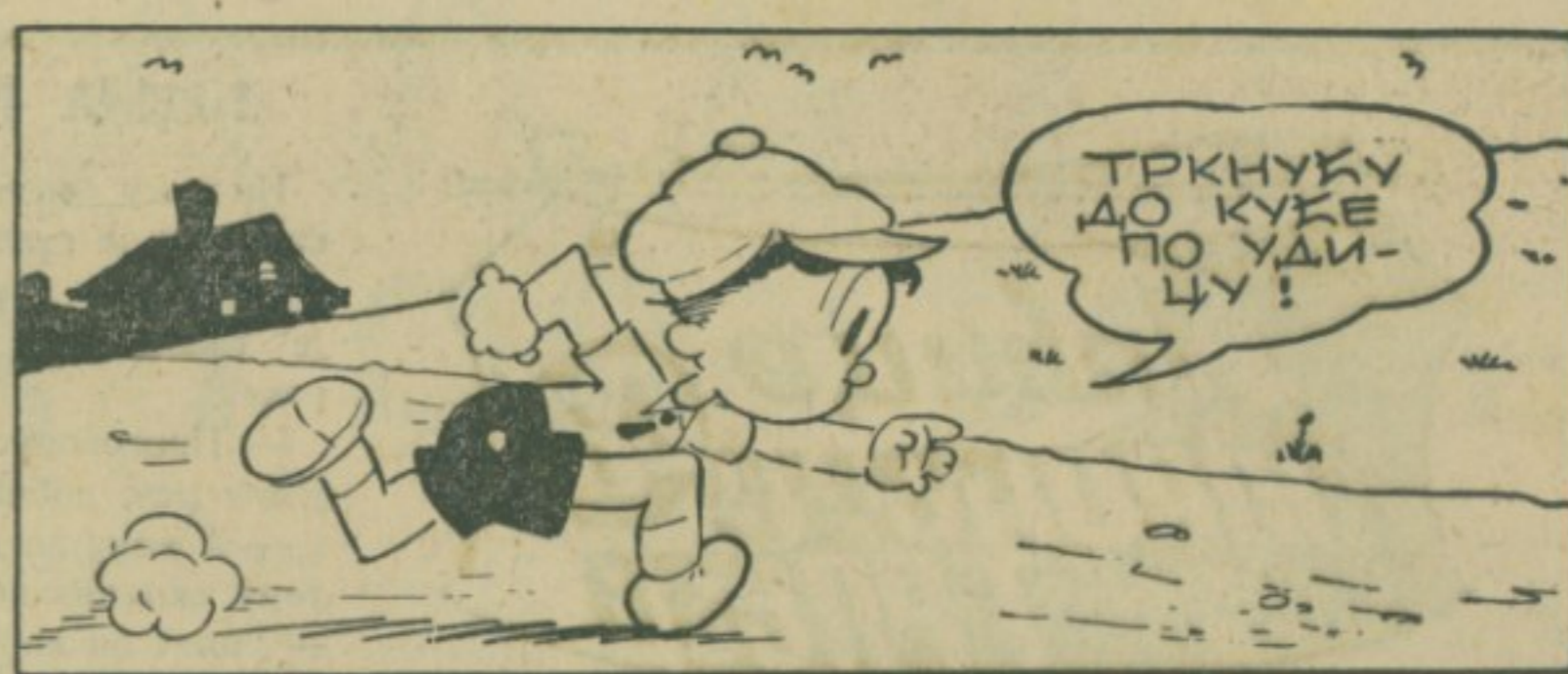
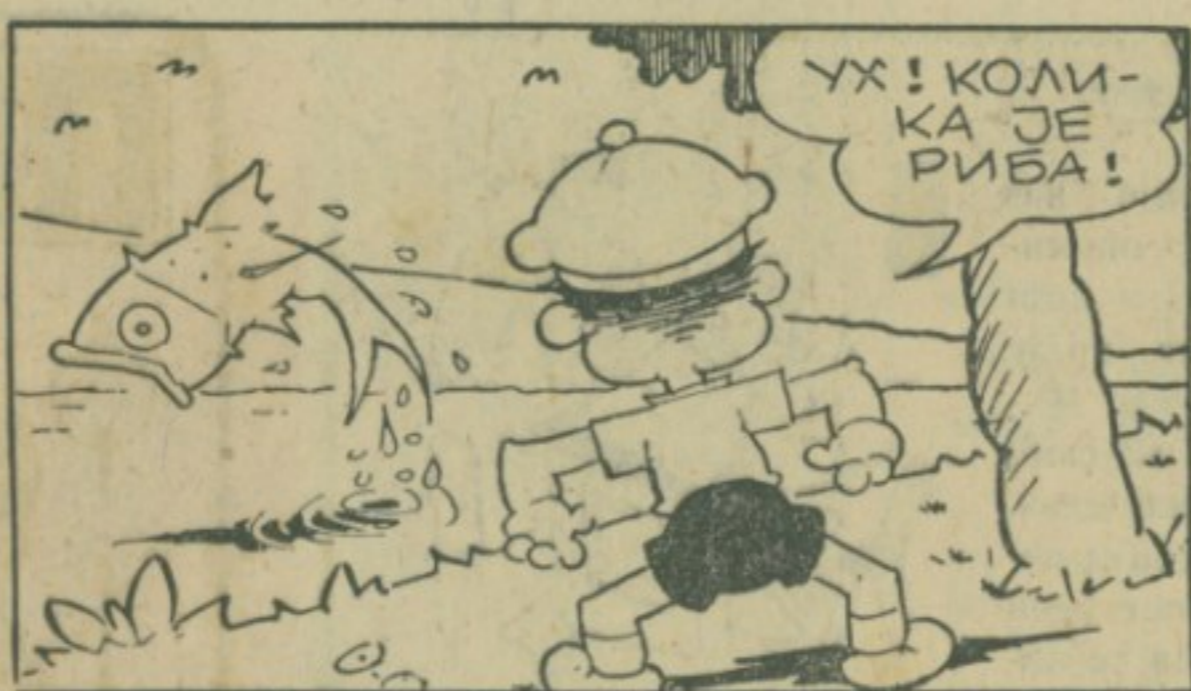

ТОМ СИМС

ПЛОП!

© 1967 King Features Syndicate, Inc. World rights reserved

Мачи МАТА

СПОРТ

Европа је добила свог џеси Овенса

Зове се Роже Бамбук. Висок је 180 сантиметара и тежак 70 килограма. Има тек 21 годину а на прошлогодишњем првенству Европе у атлетици одржаном у Будимпешти освојио је златну и сребрну медаљу на стази од 100 и 200 метара. На 200 метара постигао је изванредно време од 20,4 секунди. Данас је Роже Бамбук главна нада Француске, а и Европе, у спринту на Олимпијади која ће се идуће године одржати у Мексику. Једино ће он бити у могућности да се супротстави америчким спринтерима, својој црној браћи.

Каријеру је започео у родном месту Поент а Питр у Африци. Сањао је о томе да постане бициклиста. Међутим, искусно око тренера француске атлетске репрезентације запазило је вишљавост момка који је с лакоћом побеђивао све своје супарнике у локалним спринтерским такмичењима. Већ у својој првој трци на 200 метара победио је атлетичаре који су тренирали по две и више година.

По мишљењу његовог тренера Пјера Фица, Роже Бамбук има особине сваког правог шампиона, самоувереност, сигурност у себе. Нарочито се истиче у тркама на 200 метара и штафети четири пута сто метара. Заостаје за Американцима у спортском искуству и вештини, али зато има чист стил и поседује експлозивност. Ако услед недовољног познавања технике старта не застане у почетку трке, Бамбук је непобедив. Осети ли дах супарника за леђима или његове кораке уз своје бокове тело му се претвара у праву ракету. Нико га тада не може ухватити, нико прстићи.

Бамбукове припреме за Мексико су у пуној жељи. У исто време он студира медицину и припрема се за Олимпијаду. Потребно је да појача снагу мишића, да побољша старт, да боље усклади покрете десне руке и леве ноге. У августу идуће године ће се одморити мало а затим ће наставити с форсираном тренингом.

Његов главни супарник на Олимпијади биће Американец Томи Смит. Бамбук се нада да ће освојити бар једну од три медаље у ове две дисциплине. Његов тренер је још већи оптимист. Остаје нам да видимо хоће ли се златна медаља на сто метара после осам година вратити на стари континент.

ИГРАЛИШТЕ ОД ГУМЕ

Један енглески лист објавио је интересантан пројект шпанског проналазача, ватреног поклоника фудбалског спорта. Он је предложио да се изгради фудбалско игралиште с травом од гуме. Ова трава треба да „расте“ на гуменом тлиху с рупицама. Вода од кише пролазиће кроз рупице у земљу. Тако се на игралишту неће стварати барице. Стручњаци ће одабрати гуму с таквим коефицијентом трења и еластичности да ће у потпуности одговарати природном терену. Познати шпански голман Замора међу првим асе одушевио овом идејом.

ТАЈМ-АУТ ЗА ХУМОР

У Чехословачкој су одржана такмичења у новој врсти спорта — релију на децијим тротинетима. Стаза Братислава — Брно — Праг (370 км) подељена је на девет етапа. Научници су израчунали да је сваки од 30 учесника релија морао да се отисне од земље око 57.000 пута. За овај необичан рели одређене су и одговарајуће награде: појединачни победник добија златан шлем, екипа — победница венац од сардина, а најкоректнији учесник црни цилиндер центлмена.

незванично светско клупско првенство, били су, и поред тога што су били победници у Глазгову, јако лепо примљени од домаћина. Поред два велика аутобуса, стално праћених од троје полицијских кола, они су имали на располагању две домаћнице, два преводиоца, фотографа, два курира и два човека за везу. А све то као у рају, јер Шкотланђани уопште нису морали да се маше кесе.

Када су играчи „Селтика“ из Глазгова дошли у Аргентину, на реванш-утакмици за

ЛАСКЕРОВ ПРОБЛЕМ

Други званични првак света у шаху Емануел Ласкер, доктор филозофије и математике, читав свој живот посветио је шаху. Играо је на турнирима, 27 година држао светски шампионат у шаху — и понекад се бавио шаховском композицијом. Њему припада доњи проблем у коме је задатак белог да у два потеза да

мат водичу црних фигура. Први потез белог је...

Бели: Кa1, Дg2, Та4, Сd4 и ф3, Пф2 (6)
Црни: Кf4, Ли6 и ф8, Сg7, Пд6, ф6, х5 (7)

Решење: 1. Сx4!

Рубрика посвећена професорима који су некад били ученици и ученицима који ће некад бити (или не бити) професори. Анегдоте су истините и догодиле су се у нашим школама и на универзитетима.

ГЕОГРАФИЈА И ЗООЛОГИЈА

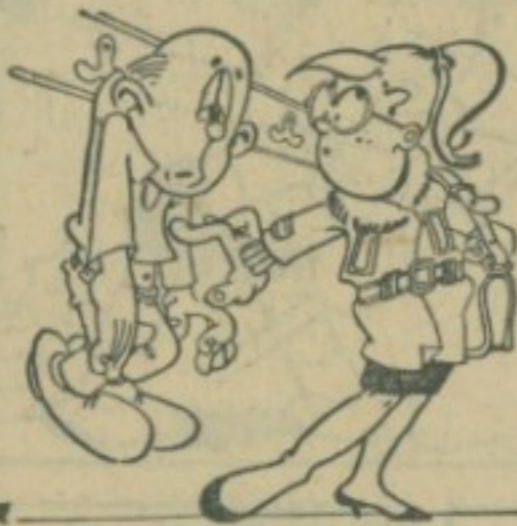
На часу географије говори се о привреди Шпаније. Професорка пита ученика пред географском картом:
— Кажи ми чега има у Алмеду?
— Видећи друга у невољи, ученици из првих клупа покушавају да му помогну:
— Живине руде... Живине руде...
— Кокошака! — одговара ученик срећан што више морао да понови баш онако како му се шапнуло. **Градмир Стакић**

ПРЕМА РАДУ

На часу историје наставница је стално опомињала једног ученика који је галамио и на крају рече:

— Проговориш ли само једну реч, добићеш један.
— А хоћу ли добити петицу ако кажем пет речи — упита он као да се ништа није догодило.

Живко Степановић, Лозница

СТРОГО ОДРЕЂЕНО

На једној вешалици у гимназијском ходнику стоји натпис: „Само за професоре“. Једног дана је неко дописао: „... А може и за капуте.“

Јасминка Кајтажи Суботица

СПРЕМНОСТ

После зимског распуста, први час историја. У учioniци тајац. Професор сав изнервиран због лоших одговора, бесно се обраћа ученицима.

— Ви из сваког предмета овако, а?

— Не, друже професоре — чује се глас из последње клупе — спремни смо за час разредног, али наставница није дошла.

Анрија Тадеи Зрењанин

Драги читаоци, ако сте и ви доживели нешто слично у школи — пишите нам. Објављене радове ћемо хонорисати.

Молим вас да ми пошаљете адресу дечака или девојчице из Београда ради дописивања.

СССР В. К. О. ц. Лениногорск Гагарина 36—59 Медведева Нада

Зовем се Наташа и идем у 6. разред. Имам 13 година. Веома бих волела да се дописујем с девојчицама из ваше земље.

СССР В. К. О. г. Лениногорск ул. Тохтарова 22-11 Вагнер Наташи

Имам 20 година. Желим да се дописујем са читаоцима „Забавника“. Волим позориште, народну музику и књижевност.

Петар Ивчески Скопље Ул. Железничка 1

Читаоци смо вашег листа и желили бисмо да нам у њему објавите адресу. Дописивали бисмо се са друговима и другарицама из ваше земље. Скупљамо и мењамо разгледнице градова, фотографије глумаца и глумица. Обоје имамо по 17 година.

Бурђевка Јанковић Moldova Nona — Banat Belobreška br. 227 Romania

Миодраг Ковачевић Moldova Nona — Banat Fvizerie Unitatea br. 7 Romania

Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима из земље и иностранства на српскохрватском и енглеском језику, па вас молим да објавите моју адресу у мом омиљеном листу. Имам деветнаест година.

Мирољуб Анђелић, Грочанска 54 Београд

Молим вас да објавите моју адресу у „Забавнику“. Желим да се дописујем широм наше земље и СССР. Имам петнаест година. Скупљам разгледнице и наградне марке.

Лушица Анђелковић уч. VIII раз. Доња Мутница код Параћина

Желела бих да се дописујем са мојим вршњацима из целог света на српскохрватском језику. Имам 11 година и одличан сам ђак.

Бурђица Павићевић ул. Тараса Шевченка 5 Сремска Митровица

Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима мојим вршњацима из Енглеске. Скупљам салвете. Имам једанаест година. Ученица сам V разреда. Језик дописивања српскохрватски и енглески.

Љиљана Мијић Маршала Тита 148 Рума

Пошто сам редовна читатељка „Забавника“ желела бих да преко њега стекнем другове и другарице из земље и иностранства с којима бих се дописивала. Ученица сам V разреда. Имам 12 година. Језик дописивања: српскохрватски и енглески. Скупљам маркитце од чоколаде и фотографије певача. Волим музику и спорт.

Лела Ђорђевић ул. Моше Пијаде 6.6 Сокобања

Имам 15 година и желим да стекнем нове пријатеље међу девојчицама и дечацима у нашој земљи. Волео бих да ми се јаве сви они који воле спорт, нарочито атлетику, који скупљају марке, навијају за „Црвену звезду“. Зато, моји будући пријатељи из свих крајева Југославије, молим вас да ми се јавите а ја ћу вам на свако писмо одговорити.

Душко Полимац Маријана Баруна 45/V Сарајево

Волим познанства и дописивање. Језик српскохрватски и руски. Ученица сам и имам 15 година. И још нешто, „Забавник“ је одличан, много сам научила од вас из научних рубрика.

Славица Ђорђевић Ос. шк. „Јован Јовановић-Змај“ Смедерево

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Имам 15 година и ученица сам VII разреда основне школе.

Анђелка Милетић Драгошева бр. 13 Свилајнац

WALT DISNEY ПОСЛЕДЊИ ИЗ СВЕТА ПАТУЉАКА

ПРИЧА

Аркадије Аверченко:

На отвореној сцени

Једном сам седео са глумцима у винском подруму и уз чашницу доброг вина објашњавао им како треба играти улогу Хамлета, кад уђе један младих са плавим увојцима и насмешеним лицем и поздрави се са глумцима.

— Јесте ли ви глумац? — обрати се мени.

— Да — одговорих — од пре три недеље играм у позоришту.

— А јесте ли узбуђени на сцени? Зар никада нисте имали трему?

— Ја? Ни трага.

— Знамо ми то. Наравно, ако човек зна напамет своју улогу, ако може да се поузда у шапача, ако је окружен добрим глумцима, онда је у реду. Али представите себи да се деси нешто неочекивано, нешто што није предвидео ни режисер ни писац. У том случају могу да замислим ваше забезбедно лице и клецава колена.

— Хм — приметно сам — мене није тако лако збунити.

— Али на бини, ипак. Ту могу да се виде чувени глумци како...

— Ја, не.

— Волим скромне људе — рече он. Затим ме погледа и упита: — Шта се сутра игра?

— „Точак живота“. Премијера. Аутор ће бити присутан. Ја играм улогу Чешњина.

— Тако, и ви тврдите да вас на бини ништа не може збунити?

— По моме мишљењу то је немогуће. Он ме погледа, пружи ми руку и рече:

— Да се кладимо? Шест флаша вина.

— Десет флаша!

— Пристајем.

И тако је дошло до опкладе.

Одвја се други чин комада „Точак живота“. Управо сам завршио бурну сцену са вољеном девојком, која је изјавила да не воли мене него другога.

— Ко је тај други? — упитао сам мрачно.

— То вас се не тиче — одговорила је она поносно и напустила бину.

Знао сам врло добро своју улогу. После одласка вољене девојке морао сам да чупам косу, да шкрипим зубима, да загнурам главу у јастук на дивану и напоследку да извучем из џепа револвер и прислоним га на слепоочницу. У том часу требало је да у собу уђе моја газда-рица, која је потајно била у мене заљубљена. Требало је да ме ухвати за руку и да ми у сузама призна своја осећања. Такве комаде није тешко играти.

Већ сам чупао косу, шкрипао зубима и баш сам хтео да се бацам на диван кад се врата са стране отворише и на бину ступи онај човек који се са мном опкладио.

— Добар дан — рече и пружи ми руку. — Нисте ме очекивали?

Видео сам у ложи бледо лице ауторово, поплашено лице шапача, и иза себе сам чуо престањен крик режисера.

— Добар дан — одговорих мрачно. — Ниси дошао у прави час. Сада морам да будем сам.

— То су глупости — рече плави и седе безобразно на диван. — Седнимо и ћаскајмо.

Публика није ништа приметила. Само је иза кулиса настала неуобичајена гулјава.

— Васја — рекао сам — познајеш ли Лидију Николајевну?

— Свакако, згодна девојка.

— Ах — повиках бесно — онда си ти тај због кога ме је оставила. Јеси ли то ти? Одговарај, бедниче!

У међувремену суфлерница се испразнила.

Васја уплашено погледа у моје песнице и рече:

— Оставимо сад то. Говоримо о нечем другом.

— О чему другоме? — крикнух и погледах у ауторову ложу — аутор се увидао као црв.

— О чему другоме? Довео си ме до руба смрти а ја да говорим о нечем другом. Одговарај — Насрнуо сам на њега, бацио га на столицу, упро ногу у његове груди и почео да му притискујем главу о наслон столице.

— Одговарај ми: докле је дошло међу вама?

Васја је побледео и тихо рекао:

— Пустите ме, медведе један. Задавићете ме. Зар ви не разумете шалу?

— Сад нећ умрети. Други пут се нећеш упуштати у такве шале.

Погледао ме је молећиво и рекао:

— Лепо, изгубио сам опкладу. Шта још хоћете?

— Да те убијем — узвикнуо сам и тако га гуруно да се наслон столице сломио и он пао на под.

— Господо боже... убио сам га! — узвикнух театралним тоном. — Воде брзо воде!

Зграбио сам бокал с водом и просуо му га на главу.

— Долази к себи — узвикнуо сам обрадован. — Одлази несрећниче! И покушај да размишљаш о својем поступку.

Зграбио сам га и избацио кроз побочна врата. Тада сам се ухватио за цело и ослушнуо. Могао сам да констатујем да су се „надлежни“ енергично прихватили Васје.

— Дакле, то је био њен љубавник — узвикнуо сам болно. — Не, боље смрт него даље да живим.

Даље је ишло тачно према комаду: узео сам револвер из џепа прислонио га на слепоочницу, кроз средња врата је дотрчала жена која ме је водела и клопула ми на груди — једном речи стајао сам опет на даскама и „Точак живота“ почео је поново да се окреће. У суфлерници се опет појавио шапач, аутор се умирио у својој ложи и представа је текла даље.

После представе предата ми је цедуља на којој је писало:

— Испијте десет флаша без мене. Све сам платио. Идем кући да се одморим. Идите до ђавола — ви и ваша опклада.

ПАЛАТЕ ЗА ГОЛУБОВЕ

Вероватно нема земље на свету где се не гаје голубови. За њих одушевљени голубари праве од дрвета мале куће за становање. Међутим, нигде на свету нема таквих голубарника као у Египту. У овој древној земљи почели су да их праве још пре наше ере о чему сведоче цртежи нађени у гробницама. Они су врло разноврсни: некад су то шупљине у зиду, а некад праве палате са богатим украсима. Често су голубарници обојени.

Сваки део ове земље има свој начин, нешто особено у грађењу голубарника. Има их у облику купе, такви се најчешће срећу у делти Нила, јужно од Каира. Има их који се дижу један изнад другог и личе на пирамиду, као у великој оази Фајуми. У Горњем Египту голубарнике често праве изнад кућног крова, док их у Доњем граду по правили праве изван града за становање, даље од насеља.

Голубарници се разликују и по величини, има их од најмањих до цинковских. Кад је простор у овим другим потпуно искоришћен, број становника једног голубарника достиже и десетак хиљада. У изузетним случајевима број становника у једном голубарнику износи и целих 100.000!

Па ипак, сви ови голубарници израђени су по истом рецепту, сви су од крчага начињених од печене земље. Крчизи се, са отворима окренутим напоље, слажу један до другог и један изнад другог, а њихова унутрашњост служи као гнездо и за лежење на јајима. Муљ из Нила употребљава се као малтер, њим се крчизи лепе.

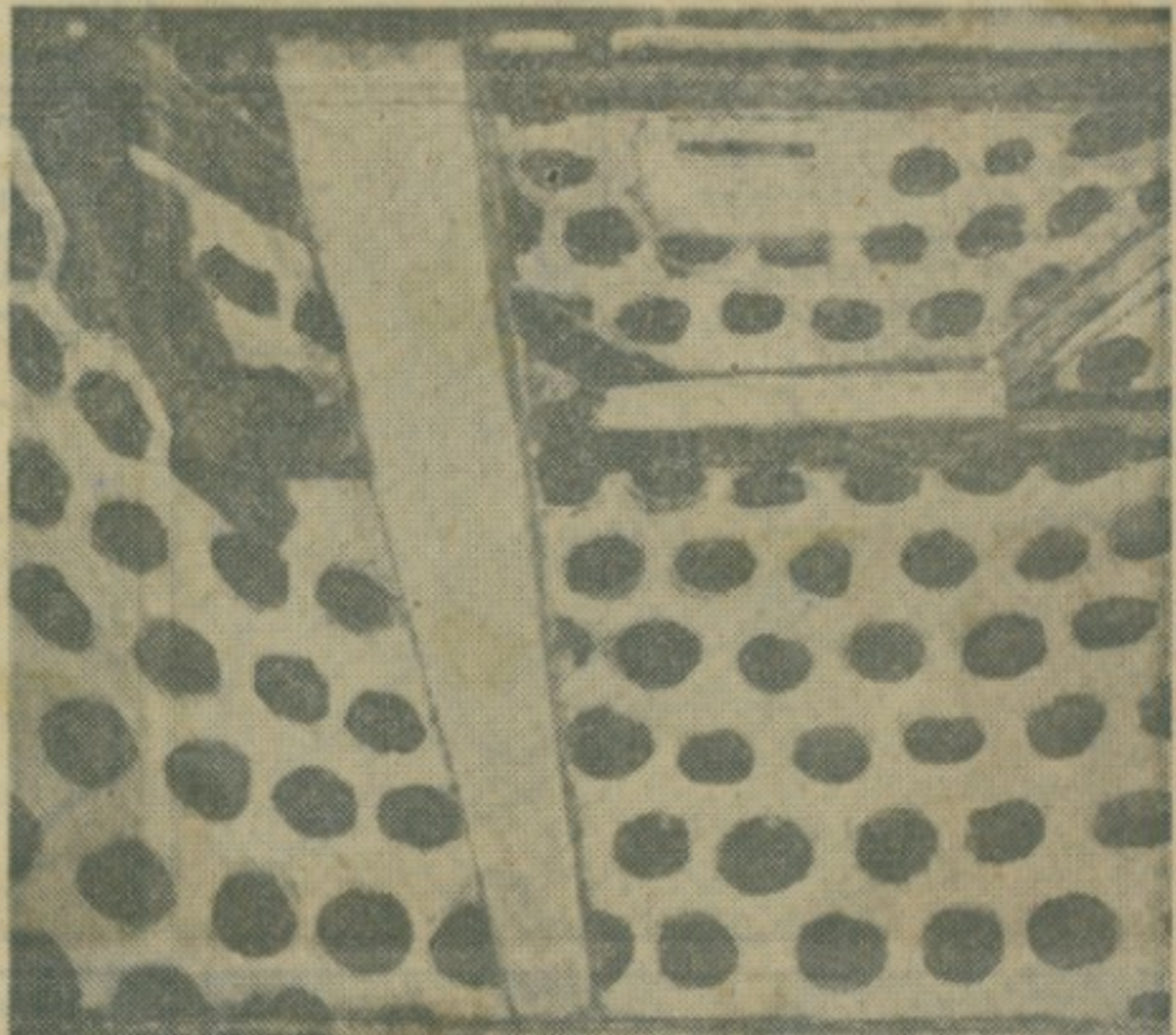
Голубови се у Египту не употребљавају за храну, већ се њихово ђубриво употребљава у пољопривреди.

Док су трошкови за изградњу голубарника велики, они око издржавања голубова су незнатни. Власници их хране само два месеца — у децембру и јануару — кукурузом, пасуљем или пиринчом. Осталих десет месеци голубови леће и сами траже храну. Повремено се голубарник мора дезинфиковати због напада паразита. Ако у једном голубарнику има 2.000 голубова, онда власник очекује 50 цаква од по сто килограма ђубрива годишње.

Да додамо: нису сви у Египту одушевљени голубовима, јер они наносе и велику штету пољима.

Овај тип голубарника виђа се углавном на путу за оазу Фајума

Голубарници изграђени од крчага. Сваки крчаг представља стан за један голубији пар

МРАЗ И МУВЕ

Канадски научници открили су у протоплазми ћелија јесењих мува једну органску материју која не постоји у ћелијама летњих мува. Утврђено је да она омогућава мувама да подносе велике хладноће. Кад су из неколико мува удаљили ову материју и затим их ставили у фриџидер, оне су угинуле. Научници су дошли до закључка да ће се ускоро моћи синтетизовати препарат који ће омогућити поларним истраживачима да подносе и најјаче хладноће.

АКО НЕЋЕ МУХМЕД БРЕГУ...

Један италијански спитатељ — чији су се романи слабо продавали, одлучио је да лично приближи своја дела читаоцима. Улазио је у станове утицајних личности и остављао им по једну своју књигу на ноћни орманчић у спаваћој соби. Пошто никад ништа није узео већ само оставио, суд га је благо казнио.

СЛАБ ДОКАЗ

После заморног филмског снимања минхенски комичар Карл Валентин отишао је да предахне у једно мало одмаралиште. За њим у стопу кренуо је и неки млади књижевник да му понуди сценарио за филм у којем би познати глумац требало да игра „животињу“ улогу.

Пошто није могао нигде да пронађе Валентина, он је сутрадан закуцао на врата његове хотелске собе. Унутра нико да шушне, те млади човек повика:

— Не вреди вам, господине Валентине. Да сте у соби доказ су шипеле.

— Ха, ха, драги младићу — загрме изнутра Валентинов глас — то није никакав доказ... или можда мислите да имам само један пар шипела.

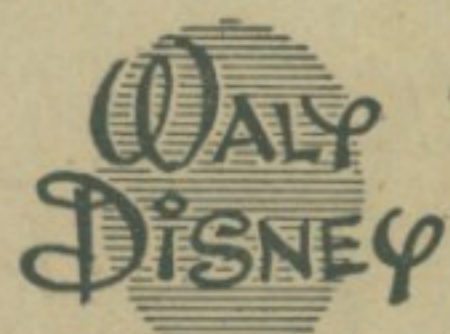

Необичан тестамент

У Америци је 1949. године нестао без трага и гласа власник рудника Џејмс Кид. Проглашен је за изгубљено лице. Пронађен је његов тестамент у којем је, између осталог, завештао 950.000 швајцарских франака за „испитивање људске душе“. Ова сума треба да припадне оној медицинској институцији која докаже „да постоји душа и да она напушта тело човека који умире“. Око овог наслеђа борило се 138 медицинских установа. Према одлуци извршиоца тестаментна судије Л. Мајерса новац је подељен Фондацији за испитивање менталних обољења у Фениксу (Аризона) која у највећој мери испуњава услове тестаментна.

СИРЕНА У ЦИПЕЛИ

Неки проналазач у Енглеској затражио је патент за ципелу у којој је смештен аларм сигнал. Ако жена посумња да јој се на улици приближава нападач, довољан је јачи притисак ногом о тло па да сирена аутоматски огласи и неко јој притекне у помаћ.

ДАМБО И НОВОГОДИШЊА МИСТЕРИЈА

ЗЕЛЕНИ ПРИЈАТЕЉИ

Своју целокупну имовину четири милиона швајцарских франака 78-годишња Елизабет Расел завештала је своме родном месту Ан Арбору. Једина жеља умрле: да се сав тај новац користи за негу дрвећа.

ШАРАНИ — НАПАСТ

У водама Америке шарани су се намножили толико да су постали права напаст. Научници су прегли да пронађу начин да их униште, не слутећи с каквим жилавим и

лукавим противником имају посла. Испробано је 1400 разних средстава, без успеха. Рибе или нису ни окусиле затрвану храну или су је, ако би је пробале, одмах избациле

НОВО ВРЕМЕ, СТАРИ ЗАКОН

У Француској је још на снази закон из 19. века, који забрањује да путник унесе у вагон више од три литра вина да би њиме гасно жеђ за

време путовања. Важи и још један специјалан закон који не дозвољава дување у ловачки рог у сопственом стану, ни лов на зечеве из ваздушног балона којим управља човек.

ОЧИГЛЕДАН ПРИМЕР

Без очигледног примера придика не може да буде довољно убедљива, закључно је велечасни Гавин Расел и понео собом на предикаоницу апарат за бријање, сапун, четкицу и у термосу топле воде. На предикаоници, пред окупљеном паством, натенане се обрљао и тек онда почео да говори о хигијени тела и духа.

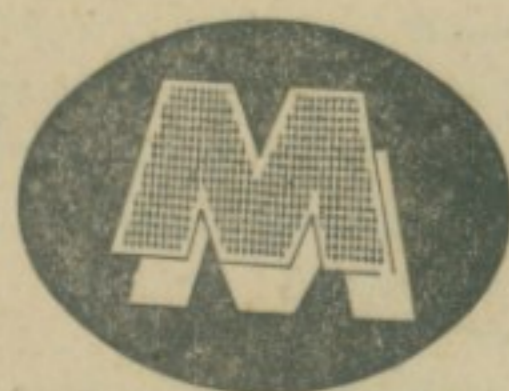

НЕОБИЧАН ВРТ СА ЦВЕЋЕМ

Енглеz Чарли Валдер воли цвеће као и многи други људи. Имао је и врт какав је мало ко други имао у његовом крају. Засађен је био најразноврснијим цвећем. Али, цвеће је венуло па га је то нер-

вирало, те је једног дана почупао све цвеће у свом врту и засадио пластично.
— Сада неће венути, каже он. Па ипак мора га „заливати“ да би опрао с њега прашину.

СВЕЧАНЕ БЛУЗЕ

Нова година се приближава, па се многе младе девојке припремају да је проведу у друштву својих другова и другарица. Млади се обично састају по кућама, где је и најпријатније, а локале са скупим улазницама препуштају старијима. Наравно да за такву прилику свака девојка жели да буде свечано одевена. Али, у тој жељи за свечаним изгледом не треба претеривати и куповати скупоцене тканине. Лепо и свечано може се изгледати и без ламеа и броката, то, уосталом, и нису тканине за сасвим младе девојке.

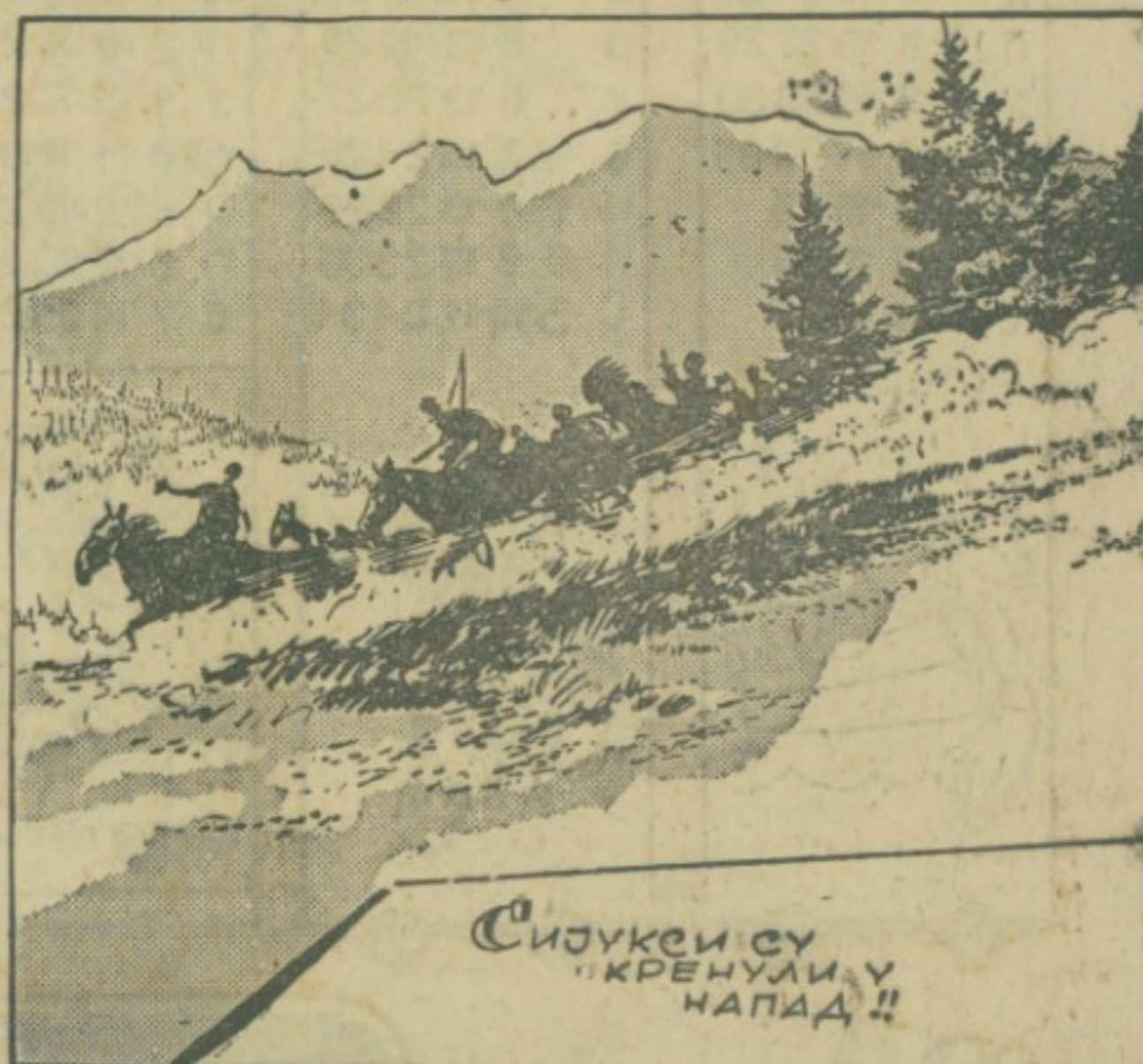
Данас смо за нас одабрали ове две свечане блузе од беле чисте свиле. Прва блуза је украшена

краватом од белог сатена на којој је ситним перлама или бисерима извезен монограм. Друга блуза има веома интересантну „рол-крагн“ чији су крајеви везани као кравата. То је, у ствари, дугачко, косо кројено парче свиле (двоструко) које се причврсти око изреза, укрсти позади на врату а крајеви пребаци напред и вежу као кравата.

Уз ове блузе најбоље би одговарала сукња од црног сомота (не ребрасот), или од чипкасте вунене плетене тканине која се може купити у београдским продавницама „Свила“ у Кнез Михајловој улици, или у „Грацији“ на Теразијама.

БИК КОЈИ СЕДИ

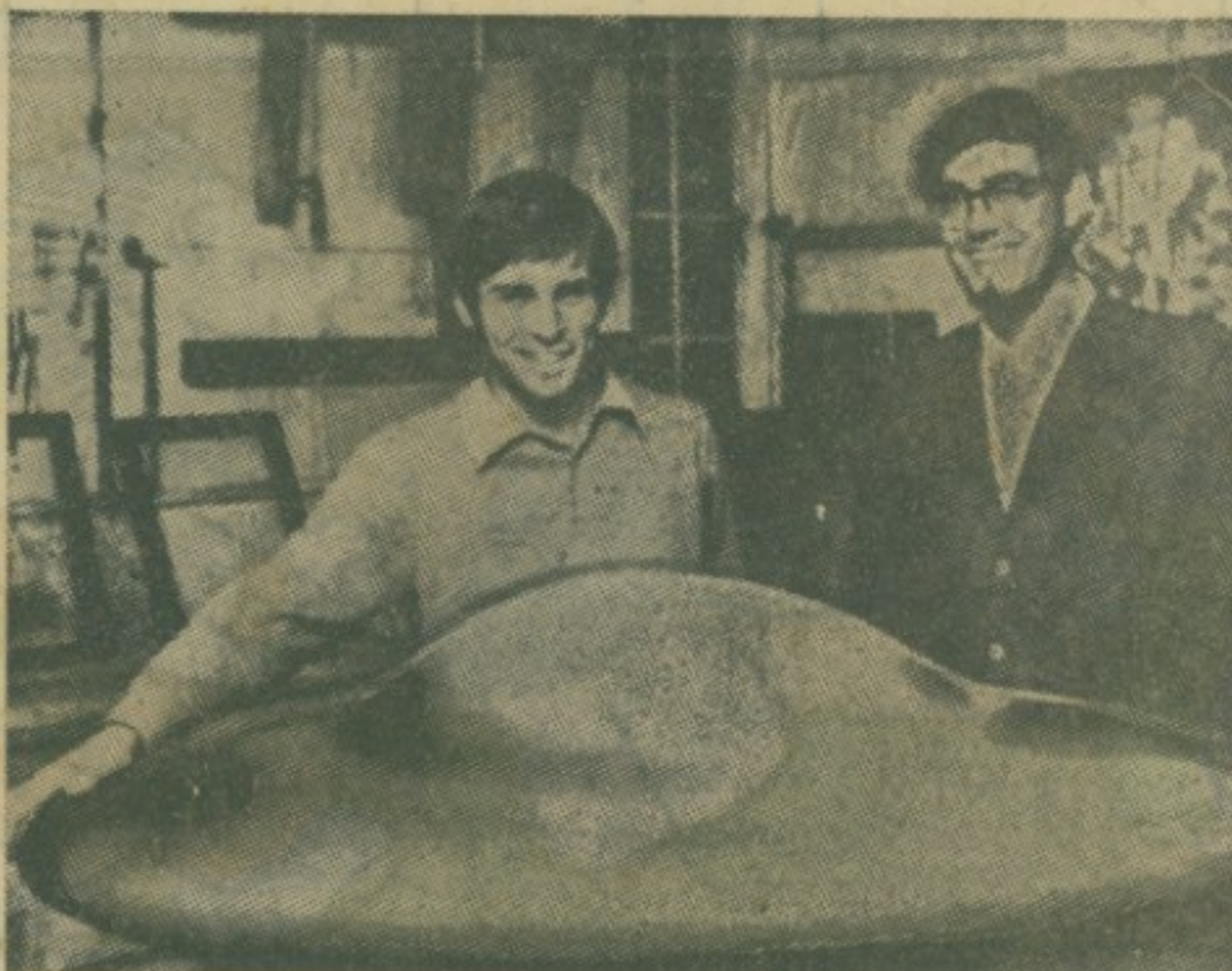
Ах, ти летећи тањири

Учитељ Пирс, који је служио у јужноенглеској варошици Чипхем, једнога дана одјурно је у полицијски комесаријат и рекао:

— Летећи тањир се спустио у близини моје школе.

Чиновници су одмах скочили и одвезли се на место „а-терирања“. И стварно; у трави је лежао објекат у виду тањира. Одмах су позвани службеници Скотланд јарда и ваздухопловства да би испитали ствар. Они су у то време добили обавештења да се појавило још пет сличних тела. Тајна је била врло брзо решена: наиме, приликом испитивања из унутрашњости једног тањира потекла је смрдљива маса. Шалу су направили Крис

Саутел и Бут Харисон, студент да направе тањире од фиберти више техничке школе. Погласа и неопажено их пусе у, могла су им још четири друга: ваздух.

БЛАГОВРЕМЕНА ОПОМЕНА

У Америци су се појавиле у продаји статуице с ликом Светог Христифора, заштитника возача аутомобила. Фигурица је снабдевена минијатурним магнетофоном, који се аутоматски укључује када брзина вожње пређе 120 км. на час. А тада возач зачује глас: „О'ке, мој дечко. Ти си сам то хтео. Ја сада дижем руке“.

ЈАНУАР

Ц 7 14 21 28
 П 1 8 15 22 29
 У 2 9 16 23 30
 С 3 10 17 24 31
 Ч 4 11 18 25
 П 5 12 19 26
 С 6 13 20 27

ФЕБРУАР

Ц 4 11 18 25
 П 5 12 19 26
 У 6 13 20 27
 С 7 14 21 28
 Ч 1 8 15 22 29
 П 2 9 16 23
 С 3 10 17 24

МАРТ

Ц 3 10 17 24 31
 П 4 11 18 25
 У 5 12 19 26
 С 6 13 20 27
 Ч 7 14 21 28
 П 1 8 15 22 29
 С 2 9 16 23 30

ДАНАС
 ЈЕ МОЖЕ
 МАМЕ
 ДАЧ

АПРИЛ

Ц 7 14 21 28
 П 1 8 15 22 29
 У 2 9 16 23 30
 С 3 10 17 24
 Ч 4 11 18 25
 П 5 12 19 26
 С 6 13 20 27

МАЈ

Ц 5 12 19 26
 П 6 13 20 27
 У 7 14 21 28
 С 1 8 15 22 29
 Ч 2 9 16 23 30
 П 3 10 17 24 31
 С 4 11 18 25

ЈУНИ

Ц 2 9 16 23 30
 П 3 10 17 24
 У 4 11 18 25
 С 5 12 19 26
 Ч 6 13 20 27
 П 7 14 21 28
 С 1 8 15 22 29

ЈУЛИ

Ц 7 14 21 28
 П 1 8 15 22 29
 У 2 9 16 23 30
 С 3 10 17 24 31
 Ч 4 11 18 25
 П 5 12 19 26
 С 6 13 20 27

АВГУСТ

Ц 4 11 18 25
 П 5 12 19 26
 У 6 13 20 27
 С 7 14 21 28
 Ч 1 8 15 22 29
 П 2 9 16 23 30
 С 3 10 17 24 31

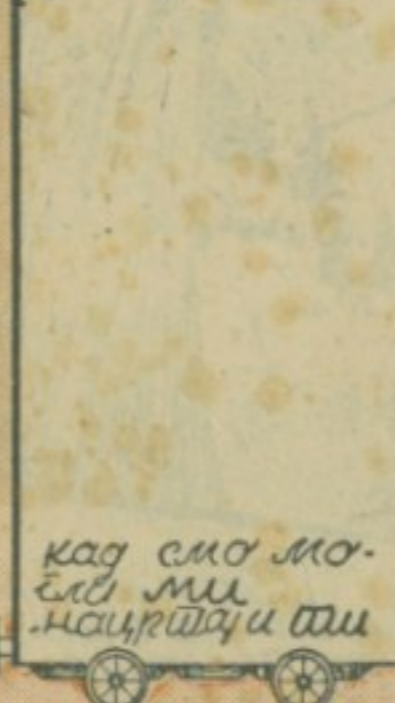
СЕПТЕМБАР

Ц 1 8 15 22 29
 П 2 9 16 23 30
 У 3 10 17 24
 С 4 11 18 25
 Ч 5 12 19 26
 П 6 13 20 27
 С 7 14 21 28

ОКТОБАР

Ц 6 13 20 27
 П 7 14 21 28
 У 1 8 15 22 29
 С 2 9 16 23 30
 Ч 3 10 17 24 31
 П 4 11 18 25
 С 5 12 19 26

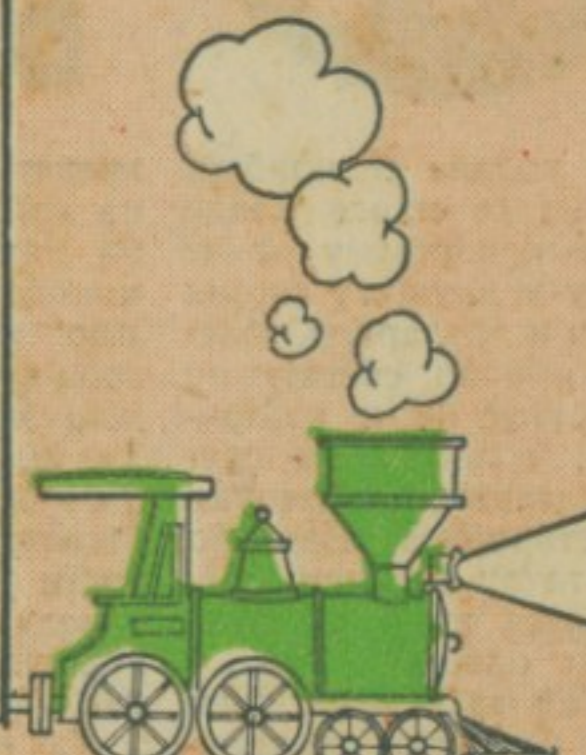
НОВЕМБАР

Ц 3 10 17 24
 П 4 11 18 25
 У 5 12 19 26
 С 6 13 20 27
 Ч 7 14 21 28
 П 1 8 15 22 29
 С 2 9 16 23 30

ДЕЦЕМБАР

Ц 1 8 15 22 29
 П 2 9 16 23 30
 У 3 10 17 24 31
 С 4 11 18 25
 Ч 5 12 19 26
 П 6 13 20 27
 С 7 14 21 28

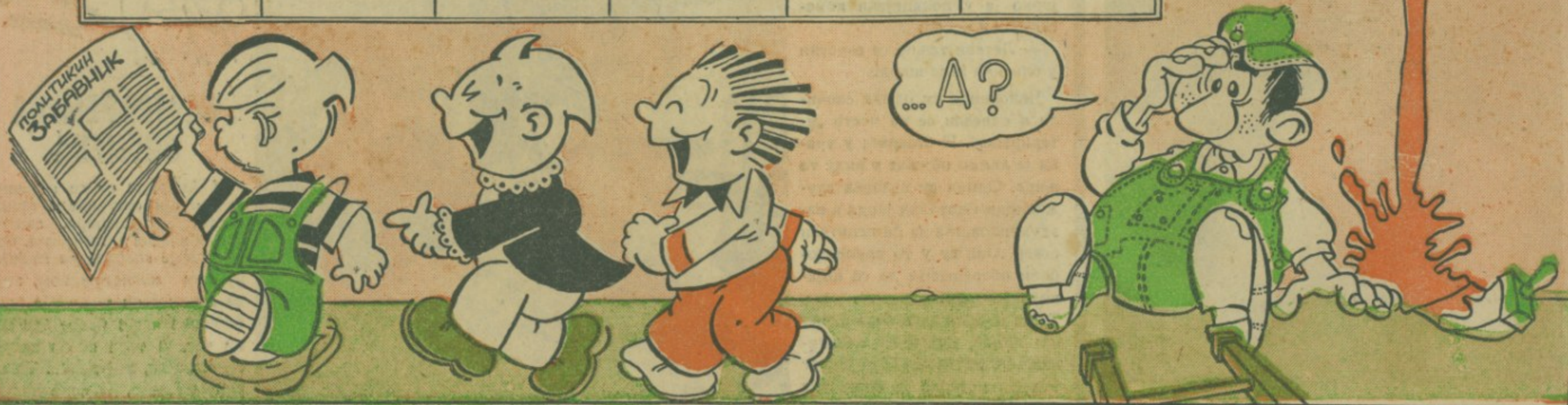
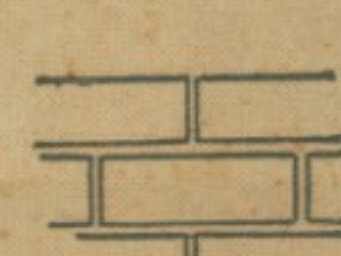

НЕ
 Заборавиће

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК

сваког
ПЕТКА

Понедељак	Уторак	Среда	Четвртак	Петак	Субота

У бици на Одри командир извиђачког вода потпоручник Александар Васиљевич Акимов, једини је успео на фронту да ухвати немачког официра. Идући на челу дивизије у пакленој ватри успео је да је преведе преко река. За тај подвиг је одликован Орденом хероја Совјетског Савеза.

Мокар фебруарски снег 1945. године засирио је положаје 4. гардијског пука. Несносни ветар је на читавом фронту изазвао привремено затишје. Неизвесност на обе стране. непријатељ је ћутао и припремао се, о његовим намерама ништа се није знало. Читав немачка дивизија, утонула у шуму и ровове, није испалила ниједан метак.

Командир Извиђачког вода 4. гардијског пука потпоручник Александар Васиљевич Акимов, враћао се са својим водом најбољим у дивизији из извиђања.

— Нисмо успели да ухватимо ниједног немачког војника — дочека га командант пука. — Ако ти, Акимове, то не учиниш, дивизија неће знати шта нам непријатељ припрема.

Потпоручник Акимов је са слушао свог команданта пука. Пред очи му искрснуше његови борци који су га то-

лико волели, с којима је делио и последњи залогај хране, често давао и свој оброк. Кога да поведе кад су сви поједнако храбри. Али и у морни, исцрпљени. Пришао им је и рекао да му треба пет бораца. Ко хоће да пође нека устане.

Устали су сви. Акимов је ћутао.

— Одаберите ви, друже командире — рече борац Гаврилов, носилац ордена Црвене заставе.

Група је била спремна да одмах крене у акцију. Борци су из џепова повалили сва документа, партијске и комсомолске књижице, писма, све што би могло да буде од користи непријатељу.

Споро су пузали у помрчини између немачких ровова и војника. На челу је био извиђач Васиљев. Имао је само о самнаест година. У то време отац му је ишао на челу извиђача код Смоленска, а он

је био овде, на фронту код Одри.

Чим су прошли кроз прве непријатељске редове, устали су и кренули кроз снежну мећаву, газећи лагано једно другом у трагове стопала, да би обманули непријатеља о броју људи који су овуца прошли.

Ноћ им је ишла на руку. Зауоставили су се код једног путељака у шуми. Васиљев је чуцио. Батеријом је осветлио још свеже отиске војничких ципела. Поставили су заседе, полегали у снег и остали као прирасли за земљу. Ноћ је лагано противчала, они су лежали а нико није наилазио.

Одједном се, као авети из мркле ноћи, појавише немачки војници у колони. Сем шкрипе ципела по снегу, ништа се није чуло. Немци су ишли право према њима. Долазили су ближе, све ближе.

— Потребна су нам само двојица — помисли Акимов.

И одмах затим искрсну му у глави: командант пука и командант дивизије чекају. Још ове ноћи мора се знати шта непријатељ смера. Шта да ради?

Немци прођоше тик поред извиђачке групе, само што не нагазише на њу. Ишли су у правцу совјетских положаја. Сигурно у заседе. Јер, и њима је био потребан неко ко ће им рећи шта се на другој страни опрема. Време је све брже одмицало. Устали су и пошли напред стотинак метара и право — према немачким рововима међу немачке војнике.

Није потрајало ни неколико тренутака, само што се притајине, кад из једног подземног склоништа изађе немачки официр. Пође према Акимову, који је био легао у снег, застале, окрете се на другу страну и пође. Онда застале, удари рукавицама једну о другу и поче да се шета. Дисао је свеж ваздух. Приђе сасвим близу и окрете се да би опет одшетао до краја рова. У том тренутку Акимов се у скоку баши на њега и као клештама стеже

— рекао је немачки поручник.

Те ноћи совјетска дивизија је извршила јуриш и Немци су почели да беже са фронта. Повлачили су се на другу обалу реке Одри. Потпоручник Акимов је ишао са челним је дивизијама дивизије, његов извиђачки вод хватао је заостаје немачке војнике. Када су стигли до обале, командант дивизије му је наредно да одмах са извиђачима пређе на другу страну Одри и припреми прелазак целе дивизије.

Треће ноћи потпоручник Акимов је прешао Одру и заузео положаје. Нашао се готово у самим редовима немачких војника, који услед непрекидног изненадног одступања нису знали да се међу њима налазе и совјетски извиђачи. Изненадна ватра из митраљеза и аутомата преласнула је немачке војнике, који су почели да беже. Официри су их вратили натраг. Борба се водила до зоре. Немци су те ноћи на извиђачки вод потпоручника Акимова извршили дванаест јуриша, али су сви били одбијени.

С друге стране обале тукла

ПОРУЧНИК ЈЕ ВОДИО ДИВИЗИЈУ

га рукама за врат. Скочи и Гаврилов. Понели су га и уз пут осејали снегом. Дошао је себи.

Имали су среће. Ухватили су поручника дивизијског одељења за везу, који је знао о распореду своје дивизије више него многи виши официри. Довели су га команданту пука. Овај га је запањено гледао, није веровао својим очима да је Акимов довео немачког официра, овог који ће им решити тајну непријатељског „ћутања“.

Изјава немачког поручника била је ове фебруарске ноћи најдрагоценија вест на читавом фронту. Он је причао о предњим непријатељским рововима.

— Све јединице су повучене и налазе се у покрету да би заузеле нове положаје. Ровови су празни. Тамо су само дежурни митраљесци, а команданти и начелници пукова су код команданта дивизије

је јака артиљеријска ватра, која је ометала Немце да се приближе извиђачима. Између те ураганске артиљеријске ватре пробијала су се до самог вода једна немачка оклопна кола. Потпоручник Акимов је скочио из рова и по следњу бомбу бацио под гусенице. Челична грдосија је планула, а немачки војници који су ушли за њом, разбежаше се. Ујутру у 4 часа, дивизија је почела да прелази Одру. Командант дивизије је наредио да га потпоручник Акимов са својим водом сачека. Генерал је честитао извиђачима, а потпоручник Акимов је истога дана проглашен за хероја Совјетског Савеза.

Неустрасиви херој прошлога рата, који је водио своју дивизију преко Одри, потпоручник Александар Васиљевич Акимов, данас живи у селу Баришу у Уљановској области.

...немачки хемичари пронашли су недавно нову пластичну пену која може ефикасно да помогне против загађивања вода мазутом и

другим дериватима нафте. Пена се помоћу специјалних мрежа распростира по води и упија сву нечистоћу са површине.

...четкицу за зубе пронашли су 1500. године Кинези. Међутим, још Асирци су знали за прање зуба, само су

се уместо четкицом служили прстима. Римљани су уместо четкице употребљавали стабљичу аниса.

...директор аматерског позоришта у Њу Милтону у САД тражио је преко огласа две особе „права страшила“ које би играле улоге сестара у комедији „Пепељуга“. Како он каже на оглас се јавило 27 жена, које су тврдиле да личе на права страшила.

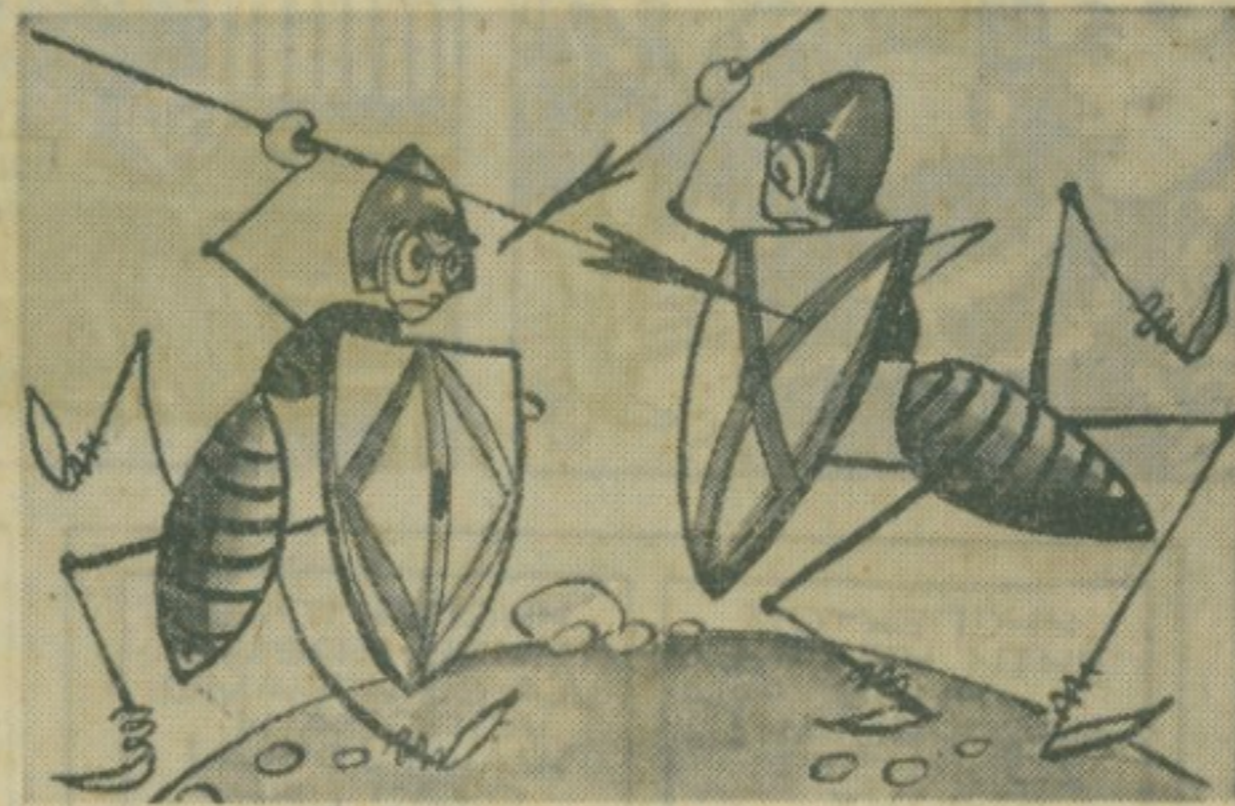
...у Паризу се пре извесног времена појавио нов проналазак: пи

штаљка за чаше; она почиње да звижди кад је чаша празна.

ИЗ ЦАРСТВА ЖИВОТИЊА

МРАВИ ЧУВАРИ ШУМА

Кад наш народ хоће некога да похвали због марљивости, онда за њега каже „вредан је као мрав“. И заиста својом вредношћу и савршено организованом друштвеним животом, ови инсекти са правом изазивају дивљење људи. И ови им одају признање, мада од њих немају непосредне користи, као на пример, од пчела.

Мрави живе у великим или мањим колонијама, у којима већину чине радници. Има ту, додуше, и крилатих женки и мужјака који обнављају колонију, има радника а већом главом и снажним горњим вилицама — војника, који бране мравињак, али већину насеља чине радници. Они обављају све послове: набављају храну, довлаче је у мравињак, негују подмладак, ларве и лутке (које љу-

ди погрешно зову „мравља јаја“), чисте ходнике, износе ђубре, чак „музу“ мравље краве: биљне ваши, од којих добијају сладак сок, или пак гаје разне гљивице итд.

Мрави из једног мравињака познају се међусобно по мирису. Ако се међу њима нађе случајно мрав из другог мравињака, брзо ће бити препознат као уљез и у најмању руку заробљен па чак и убијен. Јер, мрави су ратнички народ. Ако дирнете у њихов мравињак, у њему настане права узбуна. Док једни спасавају подмладак, ларве и лутке, други, не обзирући се на опасност, из своје разрушене куће прскају непријатеља капљицама мравље киселине, која може и човека болно да опече.

Ако, пак, међусобно зарате, мрави се туку до истра-

ге. Разлог су већином „гранични сукоби“. Два мравињака могу да се налазе један до другог, али између њих увек постоји строго одређена граница. То је често, на пример, неки камен. Ако се тај камен помери, сукоб је неминован. „Са страховитим огорчењем каже Брем, напашће противничке армије једна другу. Битка, у којој нема поштеде, води се док једна стране не узмакне и не напусти поље битке, по кривено мртвима с обе стране. Неки пут, ипак, зараћене стране склопе мир и продуже да живе у миру једни поред других. То је ређи случај. Обично се води рат до истребења па и наш народ има обичај да каже: „Кољу се као жути мрави“.

Код нас живи неколико врста мрва. Најпознатији су

ливадски мрави, који граде своје мравињаке, често у великом броју, по ливадама. Напредни пољопривредници не воле много те мраве, јер им својим мравињацима кваре ливаде. Много су кориснији, више него што се зна и мисли, шумски мрави, који своје велике мравињаке граде по шумама. Ови мрави су рђастије боје. То је најкориснија врста мрва. Научници су утврдили да војска од 75.000 мрва, колико обично броји један такав мравињак, може да очисти шуму од свих штетних инсеката, а по себно од гусеница разних врста, када се ове појаве у мајама. Тада остану недирнути само они делови шуме у којима има мравињака. Одатле произлази и јасан закључак: мравињаке у шумама треба чувати.

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

ВОДОРАВНО: 1) птица грабљивица, 6) појачање фасадних зидова кућа у виду појаса при земљи, 7) наша творница аутомобила, 9) башта, 10) водена животиња, 11) слово латинице, 12) амерички мали медвед, 13) зимски спорт, 15) део мушке одеће, 16) место у Воки Которској, 18) лична заменица, 19) вртлог, 20) предлог, 21) средња школа у Француској, 23) два слова, 25) ноћна птица грабљивица, 26) буљина на кожи, 28) дршка на виолини, 29) уродица, 30) име глумице Мањани, 32) јапанско острво, 33) пасмина, 35) предлог, 36) слово веначки књижевник „(Мартин Качур“).

Усправно: 1) велики спев Петровића Његоша, 2) спис, 3) инцијали нашег композитора из периода Илиризма, 4) област у Грчкој, 5) стари вавилонски краљ, 6) психичко стање материје, 8) опера Жила Массне, 10) узраст, 14) руб, 17) зимски спортски центар у Шведској, 21) медицински радник, 22) узвик, 24) институт, 27) рудник угља у Босни, 31) старојудејски цар, 34) немачки предлог.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) Спа, 4) акт, 7) тата, 9)креп, 11) етида, 12)

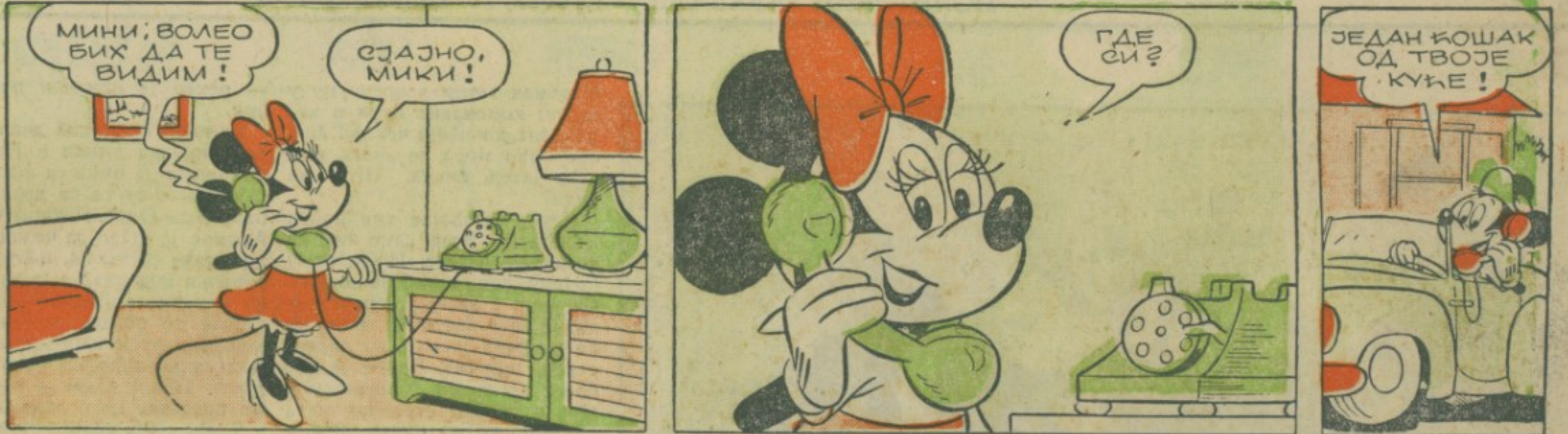
1	2	3	4	5
6			7	8
9			10	
11		12		
13	14		15	
16		17		18
19			20	
21		22	23	24
25		26	27	
28		29		
30	31	32		
33		34	35	
36				

иле, 13) Вали, 14) плот, 15) асура, 17) не, 19) „ами“, 20) кр, 21) стуб, 22) амуз, 23) ро, 24) ест, 26) Ро, 27) облак, 29) Мила, 31) нико, 33) алж, 34) нарав, 35) цени, 37) кирри, 38) Рас, 39) ноћ.

Усправно: 1) Стеван Сремач, 2) Пата, 3) Атила, 4) ак, 5) крила, 6) тело, 8) Алис Абеба, 10) Петар Коњовић, 14) пристанак, 16) ум, 18) ето, 20) кун, 25) ел, 27) омива, 28) Кири, 30) Илер, 32) каро, 38) Ис.

МИКИ

WALT DISNEY

ЉОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

